

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg.

Jaargang 4, nummer 11

31 januari 1984

Sociale Gezondheidskunde gedupeerd door vroege start

Kandidaten lerarenopleiding Gezondheidskunde staan in de kou na eerste fase

Naar schatting twintig studenten Sociale Gezondheidskunde die dit jaar afstuderen dreigen het slachtoffer te worden van de onzekerheid rond de tweede fase. Tot voor kort konden zij ervan uitgaan dat zij na het afronden van de eerste fase in september konden beginnen aan de eerstegraads lerarenopleiding in de tweede fase. Maar nu minister Deetman zich voorgenomen heeft alle lerarenopleidingen onder te brengen bij de NLO's (Nieuwe Leraren Opleidingen) ziet het er naar uit dat er in september helemaal geen lerarenopleiding 'Gezondheidskunde' bestaat en dat de kandidaten voor zo'n opleiding moeten wachten tot er ergens een NLO die opleiding mag inrichten. Verzoeken van de universiteit om tenminste als overbrugging een experimentele opleiding te mogen beginnen, hebben tot nu toe niets opgeleverd. Vóór juni wordt er ook geen uitsluitsel meer verwacht, hetgeen volgens vice-dekaan Boots betekent dat de opleiding nooit vóór januari 1985 kan beginnen, als de kleine kans op goedkeuring van het experiment al werkelijkheid wordt.

De studierichting Sociale Gezondheidskunde is nu het slachtoffer geworden van het feit dat zij in 1980, een jaar voor de invoering van de weefasestructuur als eerste opleiding in Nederland in de nieuwe opzet van start is gegaan. De wijziging van de plannen voor de tweede fase, die Deetman in zijn nota beaard heeft aangekondigd, levert op andere plaatsen minder problemen op, omdat men daar nog lang niet toe is aan de tweede fase. Voor de studenten die een onderzoeksoptie kiezen voor Sociale Gezondheidskunde, willen gaan volgen, brengt de herziening van de tweede fase weinig onsekkwenties mee. De toestemming voor de onderzoekersopleiding is rond.

Volgens vice-dekaan dr. Jan Boots heeft het bestuur van de Algemene Faculteit er alles aan gedaan om de kandidaten voor de lerarenopleiding een oplossing te bieden. Dat dat niet gelukt is, ligt volgens hem aan de vertragingstactiek die het ministerie toepast om de boot af te houden. De aanvraag is vorig jaar maart al ingediend, voor de behandeling was overleg in de commissie-

Kramer/Hemker nodig, die pas in december bijeen kwam en op 8 december stuurde het College van Bestuur een boze dreigbrief naar het ministerie, die directeur-generaal In 't Veld beweerde niet te kennen, toen hem op het bilateraal overleg naar een reactie gevraagd werd. De universiteit heeft alle medewerking van de Academische Raad gekregen, die via de Dagelijkse Raad een spoedprocedure volgde om zo snel mogelijk een positief advies over het experiment bij de minister op tafel te krijgen. Daarop heeft Deetman uiteindelijk gereageerd met een brief aan de Academische Raad, waarin hij aankondigt dat hij zich strikt aan de procedures zal houden. Dat betekent volgens hem dat er geen toestemming voor de lerarenopleiding wordt verleend, zolang het Academisch Statuut en het HBO-Statuut niet zijn gewijzigd. Een beslissing is daarom niet voor juni te verwachten. Volgens Boots betekent dat - gesteld dat het besluit positief uitvalt - dat de opleiding op zijn vroegst in januari 1985 kan beginnen, gezien de omslachtige adviesprocedures en andere

voorbereidingen die eerst afgewikkeld moeten worden. „We hebben natuurlijk ook gezocht naar andere mogelijkheden om die studenten aan een lerarenopleiding te helpen, maar wat je ook bedenkt, overal kom je op een gegeven moment onvermijdelijk het departement tegen dat zijn medewerking moet verlenen. Als je die mensen nu een postdoctorale cursus geeft, of gewoon zonder toestemming begint, of in zee gaat met een NLO - welke dan? - je maakt ze wijs dat ze daar later iets mee kunnen doen, maar het getuigschrift dat je meegeeft heeft geen enkel civiel effect.” Van de zijde van de studenten wordt het bestuur een beetje moedeloos onder druk gehouden. Vorige week heeft een delegatie een gesprek gehad met het faculteitsbestuur, waarin het bestuur zich beriep op overmacht en de toezegging deed dat bij het zoeken naar alternatieven de studenten konsekwent op de hoogte zullen worden gehouden.

Jacques Herraets

Staatssecretaris van der Reijden (op de foto tussen de dekaan van de medische faculteit Co Greep en wielrenner Gerrie Knetemann tijdens de Zesdaagse van Maastricht) is bereid de argumenten voor vestiging van een hartchirurgisch centrum in Annadal nog eens welwillend te bekijken.

Winteroffensief voor hartchirurgie werpt vruchten af

Onder aanvoering van gouverneur Kremers heeft de lobby van een hartchirurgisch centrum in Maastricht een belangrijke slag gewonnen: de Tweede Kamer heeft zich in meerderheid uitgesproken voor vestiging van een dergelijk centrum in Maastricht. Staatssecretaris van der Reijden heeft daarop verklaard dat hij bereid is het regeringsbesluit over hartchirurgische centra, waarbij Maastricht uit de boot viel, opnieuw in overweging te nemen. Als de beslissing van van der Reijden gunstig uitvalt voor Maastricht, moet nog de hindernis-Deetman worden overwonnen. De minister van onderwijs meent dat hartchirurgie niet thuishoort binnen een fakulteit die de opdracht heeft zich speciaal op de eerste lijn te richten.

De regering heeft zich onlangs op het standpunt gesteld dat het aantal hartoperaties in Nederland dient te worden uitgebreid, maar niet door de stichting van allerlei nieuwe centra voor hartchirurgie. De bestaande centra zouden uitgebreid moeten worden en alleen in Zwolle zou een nieuw mogen komen. Aan dat standpunt lagen puur economische motieven ten grondslag. In het offensief dat bij de start van de nieuwbouw van het Academisch Zieken-

huis al was aangekondigd door Kremers, is de regering met haar eigen wapens bestreden: hartchirurgie in Maastricht zou kunnen leiden tot een aanzienlijke kostenbesparing. Niet alleen zouden de operatievluchten naar Londen, Houston of Genève overbodig worden, maar ook zou de prijs van een operatie in Maastricht onder het landelijke gemiddelde liggen.

J.H.

het niveau van een RWW-uitkering van werkloze jongeren ongedaan maken. Als er op de studiefinanciering bezuinigd moet worden, dan moet dat niet alleen ten koste gaan van een bepaalde leeftijdscategorie

van studenten, vindt de VVD, terwijl de PvdA van bezuinigingen op de studiefinanciering helemaal niet wil horen.

J.H.

Minister moet verhoging collegegeld ongedaan maken

De Tweede Kamer is in grote meerderheid tegen de voorgenomen verhoging van het collegegeld tot 1026 gulden. Minister Deetman mag het bedrag van 888 gulden, dat een jaar nu kost, hoogstens aanpassen aan het gestegen prijsniveau. Ook het collegegeld in het HBO mag niet verhoogd worden tot 860 gulden, heeft de Kamer vorige week dinsdag uitgesproken tijdens de behandeling van de begroting voor onderwijs. De minister heeft inmiddels toegezegd dat hij zal afzien van de collegegeldverhoging en dat binnen een à twee maanden een nota van hem te verwachten is over de studiefin-

anciering. Daarin zal géén stelsel worden voorgesteld dat de student onafhankelijk van zijn ouders maakt.

Deetman heeft vorig jaar al niet zijn zin gekregen toen hij het collegegeld wilde verhogen van 650 naar 1026 gulden. De verhoging is toen gehalveerd en de minister dacht dit jaar het verlies van vorig jaar weer goed te kunnen maken. Maar de Kamer stelde zich onder aanvoering van partijgenoot Lansink genadeeloos op tegen de minister. Het zit de Kamer nog steeds niet lekker dat Deetman vorig jaar heeft aangekondigd dat er geen stelsel van stu-

diefinanciering mogelijk is, dat de student onafhankelijk van het ouderlijk inkomen maakt. Een dergelijk stelsel is in de afgelopen jaren steeds bepleit door het parlement en ook toegezegd door de diverse onderwijsministers als tegenprestatie voor verhogingen van het collegegeld. Volgens Deetman zou een dergelijke regeling van de studiefinanciering de staat twee miljard gulden extra kosten per jaar. De Kamer heeft Deetman nu gevraagd voor te rekenen hoe hij aan dat bedrag komt.

De Kamer wil ook de koppeling van studerende onder de 21 jaar aan

Open brief aan de leden van de onderwijscommissie. MF/AF

Seksistisch onderwijs

Op het ogenblik zijn wij bezig met het keuzeblok "Vrouwen in de gezondheidszorg" onder begeleiding van Yvonne Winants en Pauline Tomlow.

Tijdens deze periode hebben wij bekeken hoe het man/vrouw-beeld in de blokboeken naar voren komt. Wij hebben hiervoor de blokboeken propeuse 1982/1983 gebruikt. Bij zowel sociale gezondheidkunde als geneeskunde zijn ons vele karikaturale beelden, gebaseerd op traditionele rolpatronen, opgevallen.

In de regeringsnota "Schets van een beleid voor emancipatie in onderwijs en wetenschappelijk onderzoek" van mei 1979 worden twee beginzelen genoemd die uit oogpunt van emancipatie bij het onderwijsbeleid moeten worden gehanteerd. Deze luiden als volgt:

1. alle vormen van onderwijs moeten ook in feite toegankelijk zijn voor jongens en meisjes.
2. het onderwijs mag niet een roltoedeling op basis van geslacht ondersteunen.

Voor ons is het tweede punt van belang.

Uitgaande van bovenstaande zijn wij in de blokboeken de volgende misstanden tegengekomen:

1. a) Beeldvorming van het toekomstig beroepsveld ontbreekt voor vrouwelijke studenten. De posities waarvoor deze vrouwen opgeleid worden, worden in de blokboeken namelijk door mannen ingenomen. Bovendien blijft voor mannelijke studenten het beeld ontbreken van vrouwelijke collegae.
b) De patiënten in de voorbeelden zijn meestal mannen zodat het moeilijk is je in te leven in de problematiek van de vrouwelijke patiënt.
2. Het blijkt dat hogere machtsposities steeds door mannen worden bekleed, terwijl vrouwen de lagere functies toebedeeld krijgen.
3. Vrouwen worden in de casuïstiek opgevoerd om de problematiek van mannen uit te diepen.
4. De norm waarbij de vrouw huisvrouw is en de man de hardwerkende kostwinner, wordt gehanteerd. Hierdoor wordt impliciet deze norm overgebracht op de studenten.
5. Opvallend is de denigrerend-ironische toon waarmee vrouwen beschreven worden.
6. Vrouwen worden verantwoordelijk gesteld voor de gezondheid van haar partner en hun kinderen.

Wat willen wij hiermee?

Hoewel wij begrijpen dat deze rolverdeling een afspiegeling is van de huidige maatschappelijke situatie, verwachten wij van de planningsgroepen medewerking aan het doorbreken van rolpatronen. Daarom zouden wij graag zien dat onze bevindingen doorgespeeld worden naar de curriculumplanningsgroepen, zodat bij het (her)schrijven van blokboeken daadwerkelijk de beginselen van emancipatie worden nagestreefd.

Wij willen graag een schriftelijke reactie op deze brief waarin jullie je mening over deze problematiek duidelijk naar voren brengen. Wij zijn bereid persoonlijk toelichting te komen geven.

Wij hopen dat we met dit schrijven

een bijdrage leveren aan een verbreding en verdieping van het onderwijs aan de RL.

Vriendelijke groeten,
onderwijsgroep
"Vrouwen in de gezondheidszorg".

Babs Havenith. 2MF.
Marie-José Grégoire. 2AF.
Ton Coenen. 2AF.
Esther Reinhard. 2AF.
Hanka Zwanikken. 2MF.
Hanneke Hamers. 2MF.
Monique Kusters. 2AF.
Hai Smitsmans. 2AF.
Wies Weijts. 2AF.

Naschrift redactie: De bijlage met verwijzingen naar de blokboeken hebben wij in verband met de beperkte ruimte niet kunnen opnemen.

ART ATTACK

ART ATTACK ART ATTACK

is een zaak, die gespecialiseerd is in houten en aluminium lijsten voor inlijstingen in alle maten. Het aanbod van aluminium lijsten bestaat uit ruim 60 varianten in vele kleuren.

heeft een collectie van vele af of niet ingelijste kunstposters en kunstkaarten.

is gevestigd: Tongersestraat 12, Maastricht. ☎ 043-51115 en is van dinsdag tot en met vrijdag geopend van 12 tot 18 uur en op zaterdag van 12 tot 17 uur.

Ziektekostenverzekering voor maar f34,50 per maand.

Speciaal voor studenten heeft de ABN een aantrekkelijke ziektekostenverzekering voor maar f 34,50 per maand, eventueel aan te vullen met een ruime dekking voor tandartskosten; premie per maand f 13,50.

Bovendien heeft u voor f 6,- per maand (f 7,50 voor gehuwden of samenwonenden) een verzekering voor: aansprakelijkheid als particulier, ongevallen, inboedel en reizen.

De premie betaalt u in één overzichtelijk bedrag per maand via uw ABN Studentenrekening. En die rekening is weer handig om er uw inkomsten (beurs, studietoelage) op te laten storten.

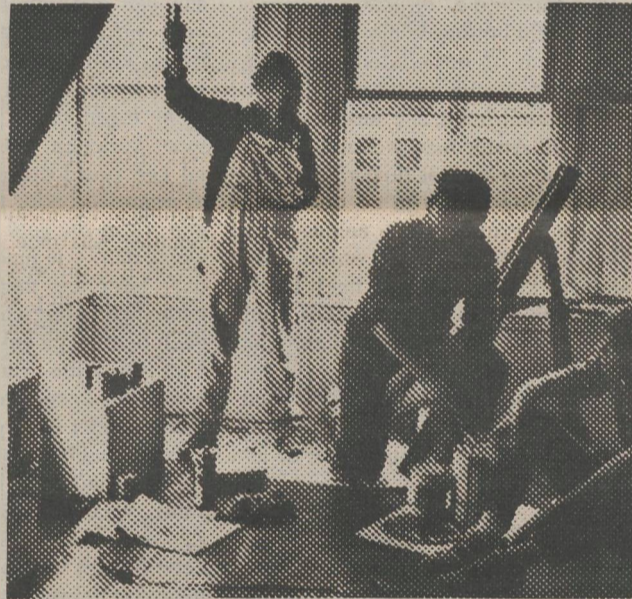
Betalingen kunt u regelen via betalingsopdrachten. Dat kan ook automatisch (kamerhuur, abonnementen etc.).

Ook kunt u cheques aanvragen waarmee u kunt beschikken over het geld op uw rekening.

Voor meer inlichtingen over verzekeringen en de ABN Studentenrekening kunt u terecht op elk ABN-kantoor.

(Wijzigingen voorbehouden.)

ABN Bank

Geen nummer 10 gehad?

Medische studenten die Observant per post ontvangen, hebben het vorige nummer door een fout bij de computeruitdraai op hun thuisadres in plaats van hun studietoeladres ontvangen. Wie inmiddels nog geen nummer 10 ontvangen heeft, kan zolang de voorraad strekt een exemplaar komen afhalen bij de redactie (kamer 304 Hoofdgebouw).

Paartjes

Te koop gevraagd: Binoculair microscoop. Tel. 04406-41101.

Te huur per 1 april comfortabel woonhuis te Lanaken-Tournebride. Uitstekend gelegen aan rand van Pietersbos. Met grote zonnige tuin (opp. 600 m²), garage, berging, c.v.-gas enz. Gestoffeerd. Huurprijs f 900,- per maand. Inlichtingen op tel. 's Avonds 09-321171313.

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt veertiendaags.

Redactieadres:

Tongersestraat 53, kamer 304
Postbus 616
6200 MD Maastricht
Telefoon: 043-888319
(doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur:

Wim Hermens (voorzitter),
Kees Schröder (penningmeester)
Hans Lensing (secretaris),
Eric de Graaf
Evelyn de Leeuw
(redactieafgevaardigde)

Redactie

Walter van Bree, Ton Hamelers,
Jacques Herraets (eindredacteur),
Evelyn de Leeuw, Appie Luermans,
Maurice van der Sangen, Luc de Witte.
Redactie-assistente:
Edith Goppel
Koördinator Voorlichting:
Sjonk Ritmeester
Grafische vormgeving:
Guus van Rooy
Foto's: Hans van Dijk,
Coen van der Gugten,
fotopersburo Widdershoven
Tekeningen: Pascal Oost,
Olivier Roosenburg
Druk: Limburgs Dagblad, Heerlen

Advertenties

Advertenties (behalve Paartjes):
Yvonne Stevens, toestel 302
Tarieven op aanvraag
Paartjes opgeven bij de redactie.

Abonnement

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f 25,- per jaar.

Universitaire Pers

Observant maakt deel uit van het landelijke samenwerkingsverband Universitaire Pers, samen met Ad Valvas (Vrije Universiteit), Delta (Delft), THB (Tilburg), TH-berichten (Eindhoven), THT-nieuws (Twente), KU-nieuws (Nijmegen), Universiteitsblad (Utrecht), Universiteitskrant (Groningen) en Wageningen Hogeschoolblad (Wageningen).

UP-korrespondenten: Bert Bakker, Lin Tabak.

Externe beoordeling schiet tekort

Universiteiten mogen onderzoek intern gaan beoordelen

De beoordeling van onderzoeksprogramma's die worden voorgedragen voor voorwaardelijke financiering zal in de toekomst aan de instellingen zelf kunnen gebeuren. De externe beoordeling, die in het afgelopen jaar voor zoveel gekrakeel heeft gezorgd, kan verdwijnen mits binnen de instellingen wordt gezorgd voor voldoende kwaliteitsbewaking met een duidelijk inbreng van externe deskundigen.

directeur-generaal voor het Hoger Onderwijs en het Wetenschappelijk Onderzoek (de rechterhand van Deetman) maakte duidelijk dat ook het ministerie niet onverdeeld gelukkig is met de gang van zaken tot nu toe.

Dat de beoordelingsprocedures geen doorslaggevend succes zijn geweest, blijkt nog eens overduidelijk uit het deze week vrijgegeven rapport-Blume van de vakgroep wetenschapsdynamica van de Universiteit van Amsterdam. De vakgroep onderzocht de eerste schreden van het nieuwe financieringssysteem, waarbij onderzoek van hoge kwaliteit een beschermde positie geniet, op verzoek van het ministerie. De eerste twee beoordelingsgronden van de voorwaardelijke financiering (V.F.) zijn volgens de vakgroep

misschien leerzaam, maar niet echt nuttig geweest. De commissies van deskundigen van buiten de universiteiten hebben „niet op ondubbelzinnige wijze goed onderzoek en produktieve onderzoeksgroepen van minder goed gescheiden”.

Veel beoordelingscommissies hadden moeite met de hen door het ministerie opgedragen taak, blijkt uit het rapport. Doordat de richtlijnen heel summier waren ontstonden er grote verschillen in werkwijze tussen de verschillende commissies, die ook verschillen in beoordeling met zich meebrachten. Zo meldde de economie-kommissie zich gedwongen te hebben gevoeld wetenschappers van faam af te wijzen omdat hun voorstellen niet aan andere criteria (samenhang, wetenschappelijk belang, omvang in mensjaren en maatschappelijk belang) voldeden. Voor de commissie politicologie was dat juist een reden die normen maar los te laten. In sommige commissies kwam er een oordeel en daarmee uit, in andere werden uitgebreide procedures op touw gezet, compleet met weerwoord en beroepsmogelijkheid.

Het rapport beveelt, bij voortzetting van externe beoordeling, een brede samenstelling van de commissies aan, een gelijksoortige werkwijze met mogelijkheid voor weerwoord voor afgewezen programma's. De maatschappelijke relevantie, waarmee de commissies helemaal geen weg wisten, zou als criterium moeten vervallen en vertaald worden in deelname van „externe belangen” in de commissies.

up delta/esther hageman/
bert bakker

UP/Lin Tabak

Akademie van Wetenschappen: Lerarenopleiding aan universiteit moet blijven

De opleiding tot eerstegraads leraar moet binnen de hogescholen en universiteiten blijven bestaan, vindt de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW). Zou de lerarenopleiding geheel worden ondergebracht bij de Nieuwe Lerarenopleidingen (NLO's), dan worden universitair en middelbaar onderwijs twee gescheiden circuits, waartussen onvoldoende contact bestaat. Die breuk zal leiden tot geestelijke vervlakking en verarming, schrijft de KNAW aan onderwijsminister dr. W. Deetman, in reactie op diens ontwerp-beleidsnota voor de lerarenopleiding.

precies, kon de KNAW niet zeggen; daar zijn geen cijfers over. Wanneer docenten in het middelbaar onderwijs niet langer binnen de universiteiten tot docent kunnen worden opgeleid, zijn ze ook niet meer te rekruteren voor een wetenschappelijke functie, aldus de KNAW.

Tot dusver leiden de NLO's alleen tweede- en derdegraads leraren op met beperkte bevoegdheid. De weg naar een eerstegraads bevoegdheid via een academische opleiding en een didactisch-pedagogisch jaar aan een NLO blijft in de plannen van Deetman wel bestaan, maar wordt zo lang en onzeker dat bijna niemand die zal kiezen, verwacht de KNAW.

„De bezwaren zijn vooral principieel en niet zozeer praktisch”, zei prof. dr. J.T. Wiebes, lid van de Akademie-kommissie 'Eerstegraads lerarenopleiding', woensdag tijdens een toelichting op de brief. De voornaamste vrees van de Akademie is, dat VWO-leerlingen van hun niet-universitair opgeleide docenten onvoldoende andere visies te horen zullen krijgen dan die al in de schoolboeken staan. Als zij eenmaal studenten zijn geworden, werkt dat door in de universitaire studie.

Daarnaast vreest de akademie, dat de Letteren-fakulteiten op den duur minder makkelijk aan goede wetenschappelijke docenten zullen komen. Veel stafleden in die fakulteiten zijn eerst gepokt en gemazeld in het middelbaar onderwijs. Hoeveel

Olivetti, de kampioen van de industriële vormgeving, heeft een flinke bres geslagen in het quasi-monopolie dat IBM sinds jaar en dag had op de verkoop van schrijfmachines binnen de universiteit. De RL kreeg het aanbod een bepaald type IBM-machines in te ruilen tegen de Olivetti ET 111-machine (zie foto) met veel meer mogelijkheden dan een IBM te bieden heeft. De prijs die Olivetti betaalde voor de plusminus zeven jaar oude IBM's was 1500 gulden en de prijs die men vroeg voor een ET 111 was 2400 gulden, exclusief BTW. De universiteit hapte onmiddellijk toe en zo kwam Olivetti in het bezit van 37 tweedehands IBM-machines. De 27 IBM's die Olivetti niet wilde en die toch voor vervanging in aanmerking kwamen zijn door IBM vervangen. De inruilprijs voor die machines bedroeg naar gelang het type 250, 550 of 800 gulden. Personeelsleden kregen de kans de machines tegen die prijzen te kopen. Tachtig kandidaten meldten zich voor de dertig machines. Overigens is de prijs van een nieuwe IBM is inmiddels gedaald tot 1700 gulden (exclusief BTW). Toen de nu ingeruilde machines werden aangeschaft, bedroeg de prijs nog 2800 gulden.

Gelukkig Belastingjaar

Zoek de overeenkomst tussen:

- je kinderen naar school sturen;
- de w.c. doortrekken
- een mud aardappelen kopen;
- een hectare spruitkoolgrond erfpachten;
- alle dertien goed hebben;
- wonen;
- miljonair zijn;
- per automobiel naar tante Mien te Ubach over Worms reizen;
- een BV oprichten;
- je dwergtekel uitlaten;
- je aandelen OGEM toch maar van de hand doen;
- je inboedel verzekeren tegen de gevolgen van aardbevingen en ander ongerief.

U ziet geen samenhang? Geef ik er toch nog een paar bij:

- winst maken;
- loon ontvangen.

Bent u er? Nog niet? Dan bent u geen prijsbewuste consument van overheidsbemoeienis. Alle genoemde gebeurlijkheden kosten u belasting. Jawel. En de lijst is schier onbepaald uit te breiden, waarbij we ook de heffing van volksverzekeringspremies mogen meerekenen, want dat zijn materieel ook belastingen. Heffingsvoorstellen worden door de wetgever traditioneel met prachtige motieven en beginselen verdedigd: draagkracht, sterkste schouders, solidariteit, rechtvaardige inkomensverdeling, investeringsstimulering, de vervuiler betaalt, enfin, prachtig. Dat de hele onontwarbare kluwen van heffingenstelsels in de praktijk niet rechtvaardiger of doelmatiger uitwerkt dan één algemene heffing naar schedelomtrek van de inwoners, daar kunnen de beginselen niks aan doen (dit was overigens een zuiver wetenschappelijke opmerking, hoor, gezien mijn schedelomtrek). Het zou inmiddels toch ook de laatste politicus duidelijk moeten zijn dat de fiscus geen factotum is dat met vrucht naar willekeur ingezet kan worden bij het stimuleren van investeringen, het terugdringen van vervuiling, het verdelen van inkomens, de emancipatie van „kansarmen”, monumentenzorg, kunstbeleid, stimulering van spaarzin of, voor mijn part, het bevorderen van de oprichting van grafzerkenverzorgingsgenootschappen. Als je beleid wilt voeren, moet je dat direct doen, en niet via het verzinnen van fiscale faciliteiten c.q. belemmeringen om vervolgens veel te bidden en af te wachten of het werkt (quod non). Met het achterwege laten van al die „beginselen” - en „rechtsgronden” - flauwe kul zou de geloofwaardigheid van de belastingheffing bepaald gediend zijn. En dat is geen overbodige luxe. Want er moet nogal wat „beleid” betaald worden.

Beschouwen wij een paar ergerlijkheden uit vele: milieuheffingen worden verdedigd met het oogmerk vervuiling te beteugelen, een en ander met inzet van het beginsel „de vervuiler betaalt”, óók bij de milieuheffingen op gezinshuishoudingen.

Maar u gaat toch niet maar wat minder vaak naar de plee omdat u milieuheffingen moet betalen? Nee toch? En al zou u dat, als milieubewust burger, wèl doen, dat wordt echt niet beloond met een lagere heffing. Welnee. Niks „de vervuiler betaalt”, neen: „geld stinkt niet”!

En wat te denken van een overheid die eerst verplicht stelt dat je je kinderen naar school stuurt (leerplicht, met strafbedreiging) en dat je je auto verzekert (verplichte WAM-verzekering, met strafbedreiging), om daar vervolgens belasting op te heffen (schoolgeldheffing, assurantiebelasting)?

De Wet Tweeverdieners (hebt u ook met stijgende verbazing uw nieuwe werknemersverklaring gelezen?) mag er ook wezen.

In het bonte rijtje fiscale feiten kunnen we nu ook „het voeren van een gezamenlijke huishouding” opnemen. Zorg er dus voor, dat er, naar gelang uw financieel belang, één, dan wel twee tandenborstels in het speelglas op de wastafel staan als de fiscus zijn tegen privacy geïmmuniseerde neus in uw slaapkamer komt steken. Prachtige beginselen ook weer: draagkracht, individualisering, fiscale emancipatie van de vrouw, enfin, alweer prachtig. Te mooi om waar te zijn. Het is dan ook niet waar. Een hele waslijst houtsnijdende bezwaren achterwege latend, wil ik slechts één opmerkelijk verschijnsel signaleren: als men al de wollige departementale prietpraat laat voor wat hij is, nl. dichte mist, en slechts naar de bottom-line van de hele fiscale manoeuvre kijkt, blijkt dat de maatregel f 500,- miljoen extra zal opleveren voor 's Rijks schatkist. Wat een alleraardigste bijkomstigheid! Een interessante vraag voor de fiscaal zo vergaand geëmancipeerde man en zijn fiscaal zo gediscrimineerde vrouw of concubine of inwonende oudtante is de vraag op wiens of wier kosten de fiscale emancipatie van de vrouw nu eigenlijk geschiedt, en welke conclusies daaruit voor „het voeren van de gezamenlijke huishouding” getrokken moeten worden.

Voorzover er sprake is van fiscale discriminatie van de vrouw, heeft de wetgever die toch echt zelf veroorzaakt. Deze vaststelling, en de nauwelijks te weerspreken stelling dat de Wet Tweeverdieners het zoveelste geval van wetsvervuiling oplevert, zouden tot een negatieve bottom-line voor de overheid moeten leiden. Want het was toch de vervuiler die moest betalen? Ja toch?

Nog een prettige voortzetting van het belastingjaar gewenst.

Peter Wattèl

Thanatologie

De materialistische beroepsvisie van artsen is er de oorzaak van dat het gesprek over euthanasie zich lijkt te gaan vernauwen tot een discussie over het medisch-technisch helpen van lijdende mensen in nood. Voordat er euthanaserend wordt gehandeld zou er echter, in navolging van de psychologie en theologie, aan de komst van een medische thanatologie (leer van de dood) moeten worden gewerkt. Deze zou (aanstaande) artsen in de gelegenheid moeten stellen de existentie van de individuele mens beter te omvatten, zowel wat betreft de stervensfase als gebeuren alsmede het gaan door de „doods-poort“.

(Medisch Contact)

Sex als therapie

Sexuele escapades van een van de medewerkers hebben de vakgroep Persoonlijksleer van het Psychologisch Laboratorium van de Universiteit van Amsterdam in de problemen gebracht. De bewuste medewerker, drs. Carel D., blijkt tot de categorie van ontspoorde psychiaters te behoren, wie het onderscheid tussen sex en therapie niet langer duidelijk is. De zaak werd door een ex-patiënte bij de commissie van Toezicht van de Nederlandse Vereniging voor Psychotherapie (NVP) aangehangig gemaakt en in het

najaar van 1983 werd Carel D. voor de maximale termijn van één jaar als NVP-lid geschorst. De aan het licht gekomen sexuele escapades speelden zich af buiten universitair dienstverband en lijken daarmee de formele mogelijkheden om sancties toe te passen tot een minimum te beperken. Die mogelijkheid wordt de komende maand verder onderzocht. Ondertussen mag D. zijn studenten de kneepjes van het métier blijven bijbrengen. Althans voorlopig.

(Folia Civitatis)

Theezeef als voorbeeld

Aan de Utrechtse medische faculteit is enige beroering ontstaan na de kritiek die is geuit aan het adres van de uitgever van het studentenblad „Arts en Fiets“. Zo zou de naamgeving slaan als een tang op een varken. De redactie van het blad wijst alle kritiek van de hand door te verwijzen naar het studentblad van de Maastrichtse medische faculteit, dat zelfs Theezeef zou heten. Een pijnlijk misverstand.

Geen TH-onderzoek voor Amerikaans leger

Kontrakten met militaire opdrachtgevers dienen niet te worden aangegaan. Dit vindt de Hogeschoolraad van de TH in Eindhoven, die het

CvB met klem verzocht geen verbintenis met het European Research Office (ERO) van het Amerikaanse leger te tekenen. Een motie van deze strekking werd met 21 voor en 16 tegen afgelopen maand door de HR aangenomen. Het aannemen van de motie heeft op dit moment echter nog geen consequenties, wat betekent dat het college vrij is in het verzoek tot inwilliging. CvB-voorzitter drs. Henk ter Heege: „Het College zal zich gaan beraden en een oor te luister leggen.“ De discussie rond de betrokkenheid van de TH met het militair-industrieel complex is niet nieuw, want al in 1972 deed zich een incident voor op dit gebied toen een hoogleraar zich in een brief aan het afdelingsbestuur uitsprak tegen militair-universitaire contacten. De lange periode van stilte werd in maart 1983 doorbroken door het plaatsvinden van de universitaire vredesdag, die op de THE plaatsvond. Vraag is echter of de Hogeschoolraad contacten kan verbieden, of dat de beslissing bij de individuele wetenschapper blijft.

(TH-berichten)

Herplaatsing van start

Medewerkers die als gevolg van de TVC-operatie met ontslag worden bedreigd krijgen begin dit jaar een hart onder de riem gestoken door eigen werkgever en die van zusterinstellingen. Een interuniversitair herplaatsingsbureau gaat er nu voor zorgen dat, naast de op de eigen instelling verleende voorrang bij het opvullen van open gekomen vacatures, dit voorrangrecht wordt uitgebreid tot andere instellingen van wetenschappelijk onderwijs. De CvB's van de universiteiten en hogescholen waren bij de taakverdelingsoperatie overeengekomen het kwaad van gedwongen ontslagen zoveel mogelijk te bestrijden door met ontslag bedreigden te herplaatsen bij elkaars instellingen. Dit interuniversitair herplaatsingsbesluit heeft geleid tot een gezamenlijk herplaatsingsbureau, dat per 1 januari in Utrecht van start is gegaan. Voor het goed functioneren van het IHB heeft elke instelling een contactpersoon aangewezen die goed overzicht heeft over de bestaande vacatures en met ontslag bedreigden (MOB'ers). Ook andere instellingen en instituten kunnen door de CvB's tot de herplaatsingsregeling worden toegelaten, maar de interuniversitaire instituten kunnen in elk geval deelnemen. De regeling blijft van kracht tot eind 1987.

(Ad Valvas/VU)

Jongens zien gat in arbeidsmarkt

In opdracht van het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen is het Nijmeegse Economisch Instituut en het Instituut voor Onderwijskunde twee jaar bezig geweest met een grootscheeps onderzoek naar de toekomstverwachtingen van middelbare scholieren uit de hoogste klassen van de HAVO en het VWO. Recent werden de eerste voorlopige resultaten van het onderzoek bekend gemaakt, waaruit blijkt dat vrouwelijke eindexamenkandidaten in de loop van hun eindexamenjaar veelal vasthouden aan de in een eerder stadium gekozen vervolgopleiding, ook al is men pessimistisch gestemd over de kansen op de arbeidsmarkt na afloop van die vervolgopleiding. Dit in tegenstelling tot hun mannelijke medescholieren, bij wie zich gedurende het laatste schooljaar een verschuiving voordoet naar studierichtingen waarvan men verwacht dat die meer uitzicht bieden op een baan. Alhoewel door beide groepen scholieren slechts geschat op 50 procent, komt uit het onderzoek naar voren dat VWO-leerlingen optimistischer zijn dan hun HAVO-collega's wanneer het gaat om het vinden van een baan direct na hun middelbare schoolopleiding. De kansen op een baan na een vervolgopleiding worden aanzienlijk hoger ingeschat, alhoewel de meeste scholieren ook niet echt optimistisch over die kansen zijn.

(KU-Nieuws)

Wit geld

Er zal voor de in de zomer van dit jaar te houden eerste conferentie van christelijke wetenschappers, geen gebruik worden gemaakt van de contributiebijdrage van de Zuidafrikaanse universiteit van Potchefstroom. Dit schreef de secretaris van de Internationale Raad voor de Bevordering van Christelijk Hoger Onderwijs (ICPCHE), dr. John. Vander Stelt, in een brief aan VU. Hiermee is aan de door de VU gestelde voorwaarde tot haar financiële steun voldaan. Het doorgaan van de conferentie in ons land is daarmee uit de gevarenzone. Het voorbereidend comité had laten weten er mee te zullen stoppen als de Raad de Zuidafrikaanse contributie zou aanvaarden. Het CvB van de VU is nu bereid de gevraagde bijdrage van 9000 dollar over te maken. Het College zegt er tevens voor te voelen samen met de Theologische Hoge-

school te Kampen, die met de VU op één lijn zit, het door de Raad gederfde bedrag, door het wegvallen van de fondsen van Potchefstroom, te willen betalen.

Ad Valvas/VU

Tilburgse academici op weg geholpen

Het in september 1983 door een aantal hoogleraren gelanceerde plan om wetenschappelijke onderzoeksprojecten te creëren voor werkloze afgestudeerden, kan van start gaan. Dit zegt voorzitter Prof. Dr. H.F.M. Peeters over het Tilburgs Instituut voor Academische Studies (TIAS). De opzet van het instituut is een semi-geprivatiseerde variant op een tweede fase opleiding, waarbij handhaving van het profijtbeginsel plaatsvindt door instellingen van buiten het onderwijs, vooral financieel, te laten deelnemen aan het schapen van onderzoeksprojecten. Naast het ministerie van sociale zaken participeren allerlei bedrijven, stichtingen en maatschappelijke organisaties. Het TIAS mag op een totale pot van 800.000 tot een miljoen gulden rekenen. Het ministerie van Sociale Zaken heeft in overleg met de Tilburgse Sociale Dienst voorwaarden bepaald waaraan de kandidaten moeten voldoen als zij willen werken met behoud van hun uitkering. Zo blijven de kandidaten sollicitatieplichtig en voorts is bepaald dat zij geen arbeidsplaatsenvervangend of concurrentie-vernietigend onderzoek mogen beginnen. Het initiatief van de Tilburgse hoogleraren heeft een actieve ondersteuning van de landelijke en plaatselijke overheid mogen ondervinden, maar positieve reacties van andere universiteiten en hogescholen zijn tot op heden praktisch uitgebleven.

(Tilburgs Hogeschoolblad)

Ja tegen Van Agt

De hogeschoolraad van de Katholieke Hogeschool Tilburg heeft gezegd geen bezwaar te maken tegen de eventuele benoeming van mr. Dries van Agt tot lid van het stichtingsbestuur. Zo heeft de raad via een vrij ongebruikelijke openlijke standpuntbepaling bekend gemaakt. De kandidatuur van Van Agt kon niet meer strikt vertrouwelijk worden behandeld nadat de pers er lucht van had gekregen. De benoeming hoeft nu alleen nog ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de Nederlandse Bisschoppenconferentie.

(THB)

Een boek niet meer in voorraad komt helaas voor. Maar door het gebruik van een zeer modern bestelsysteem kunnen wij ieder Nederlandstalig boek binnen 2 werkdagen weer leveren.

Dit geldt natuurlijk ook voor uw bestellingen.

**BOEKHANDEL
Bergmans**

Nieuwstraat 9, 6211 CR Maastricht
Tel. 043-10825

banque de paris et des pays-bas n.v.

... voor al Uw bankzaken.

Vrijthof 17 B, Maastricht

Leo Leunissen gaat weg bij AF:

„Ik hoop bij PZ meer de diepte in te kunnen gaan”

„Als secretaris van de faculteit ben je zoets als het eerste loket. Mensen die wat gedaan willen krijgen van het faculteitsbestuur doen dat vaak via hem. Een goede secretaris kent de opvattingen van het bestuur, weet daarom of iets haalbaar is of hoe iemands medewerkers een verzoek moeten inkleden.”

Faculteitssecretaris blijkt een veelomvattende functie. Aan de vooravond van zijn afscheid als secretaris van de Algemene Faculteit – op 1 februari wordt hij plaatsvervangend diensthoofd Personele Zaken – schudt Leo Leunissen (36) meer plastische omschrijvingen uit de mouw die later zullen terugkomen: „Scharnierpunt” en „Olie in de machine”, zijn daarvan voorbeelden. De kamer van de scheidende AF-secretaris is al opgeruimd, gereed om de nieuwe AF-secretaris Hein van Heertum te ontvangen. Voor niemand is het makkelijk een fijne baan op te geven. Leo Leunissen zelf: „Eerst had ik er niet aan gedacht en wilde ik die baan bij PZ niet eens. Ik heb niet spontaan gesolliciteerd, maar ben gevraagd. Financieel ga ik er ook niet op vooruit. Ik ben nu ruim zes jaar secretaris van de AF, ben er vrijwel vanaf het begin bij geweest. Graag had ik nog willen meewerken aan de opzet van de nieuwe studierichting Gezondheidswetenschappen. Dat leek me een mooie klus. Anderzijds is PZ natuurlijk ook boeiend. Ik heb sociologie gestudeerd met een aantal vakken dat goed aansluit bij personeelswerk. Na de trammelant in het verleden is er veel te doen bij de dienst. Het is toch zonde dat er nog niet is uitgekomen wat erin zit. Ik vond het erg belangrijk dat niemand in de dienst tegen mijn komst was. Er is bij PZ zoveel te doen dat ik het niet zag zitten als ikzelf ook weer onderwerp van discussie zou worden. Bovendien speelde door mijn hoofd dat het ook weer niet goed is om te lang op één plek te blijven zitten. De AF wordt voor mij wellicht teveel een eigen fabriek waaraan je wel eens te gehecht zou kunnen raken. Zo kreeg ik enkele dagen geleden nog een brief van een medewerker die zich de AF zonder mij niet kon voorstellen.”

Terugkijkend, verhaalt Leo Leunissen over zijn ervaringen als AF-secretaris, een functie die geleidelijk aan is geworden tot wat die nu is: „Een secretaris is zo'n beetje het scharnierpunt tussen faculteitsmedewerkers en diensten. Hij heeft een vertrouwensfunctie ten aanzien van faculteitsbestuur en College van Bestuur. Maar hij is ook de verlengarm van het faculteitsbestuur. Hij moet in staat zijn in te schatten wat haalbaar en redelijk is. Als medewerkers komen met een verzoek, kun je op twee manieren handelen. Zo was er net een telefoontje waarin een capaciteitsgroep vroeg om een kamer hoewel zij daarop formeel geen recht heeft. Je kunt ech-

ter ook kijken – als het een echt probleem is voor een groep – of je kunt helpen. Als secretaris weet je vaak de gaatjes die er hier of daar zijn. Verder adviseert de secretaris het faculteitsbestuur over zaken op het gebied van personeel en financiën, organisatie en beheer. Hij moet meedenken, soms vooruitdenken, ervoor zorgen dat de dingen die het bestuur wil, ook bereikt worden. Ja, je bent vaak de olie in de machine.”

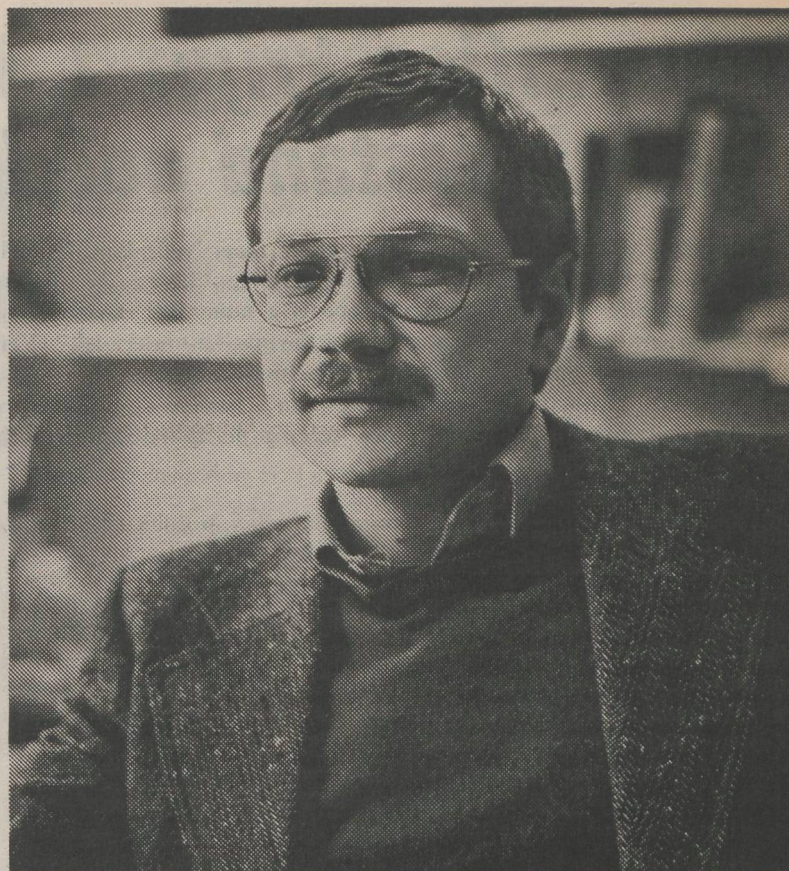
„Maar aanvankelijk”, zo vervolgt Leo Leunissen, „was het natuurlijk iets heel kleins. In 1976 ben ik begonnen bij de Dienst Algemene en Juridische Zaken. Vanuit AJZ werkte je voor diverse commissies. En een van de vele activiteiten was het meewerken aan de voorbereiding van de AF.”

In die positie heeft het nieuwe plv. diensthoofd PZ de AF van dichtbij vorm zien krijgen: „De Wet Rijksuniversiteit Limburg van 1975 bepaalde weliswaar dat er een AF zou komen, maar niet wat deze precies moest inhouden. Het enige dat vaststond was dat er geëxperimenteerd moest worden met hoger onderwijs,” aldus Leo Leunissen. „Drs. J. Tans,” zo gaat hij verder, „toentertijd voorzitter van het college en Wijnand Wijnen, nu hoogleraar, maar toen nog diensthoofd van Onderwijs en Ontwikkeling moesten de plannen ontwikkelen. Ik herinner me dat er op een gegeven moment een notitie van een ambtenaar van het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen op tafel kwam met de suggestie te zoeken in de richting van Social Health. Er was behoefte aan een opleiding voor functionarissen op het grensvlak Geneeskunde en Sociale Wetenschappen. Dat was alles. Verder kwam de tenslotte hieruit gegroeide studierichting Sociale Gezondheidkunde uit het niets. Bovendien was het aanvankelijke doel beperkt tot de opzet van een onderzoekcentrum – het Sociale Gezondheidkundig Onderzoekcentrum (SGOE) – het bevorderen van de integratie Wetenschappelijk en Hoger Beroepsonderwijs, het ontwikkelen van cursussen Post Hoger Onderwijs en het opleiden van functionarissen in de sector van Social Health. Tegen de bedoeling van Den Haag in, werkte de universiteit toch meteen een volwaardige studierichting uit. Want, wat is een faculteit zonder studierichting? Dat is toch een lege huls, zo werd gerekened. En mijn taak daarbij was het schrijven van stukken, materiaal aandragen en meedenken over de inhoud van het programma.”

Langzamerhand groeide de functie van AF-secretaris, samen met de uitbouw van de AF niet alleen groeide de studierichting Sociale Gezondheidkunde, maar ook werden de nieuwe studierichtingen Nederlands Recht en Economie voorbereid en ontwikkeld vanuit deze faculteit: „Ik kreeg nu vooral te maken met de organisatorische kanten. In de opbouwfase was je eigenlijk overal bij betrokken. Zo had ik

ook bemoeienis met het aantrekken van personeel. Ik heb bijvoorbeeld collegelid Ad Lagas en UR-voorzitter Hans Adriaanse nog mee helpen aannemen,” zegt Leo Leunissen. „Maar,” zo concludeert hij, „hoe meer de faculteit werd tot een volwaardig instituut, hoe verder je als secretaris af kwam te staan van de inhoudelijke aspecten. Eigenlijk ben je nu met van alles tegelijk bezig. Daardoor is het misschien wat oppervlakkig. En dat is ook een reden dat ik uiteindelijk voor PZ gekozen heb. Ik wil graag weer eens wat meer de diepte in kunnen gaan.”

Dienst Voorlichting
Sjonk Ritmeester

Veel belangstelling voor studierichtingen RL

Voorlichtingdagen 1983 trokken ruim 2000 bezoekers

Ruim 2000 belangstellenden hebben op 18 en 19 november 1983 de voorlichtingsdagen van de RL bezocht.

Dit was ongeveer 75 procent van het totale aantal aanmeldingen, waarvan 1622 aspirant-studenten en 1021 begeleiders, voornamelijk ouders, verzorgers en partners. Het bezoekersaantal in ogen-schouw genomen kan geconcludeerd worden dat er nog steeds een groeiende interesse bestaat bij de aankomende studenten om in Maastricht te komen studeren.

Immers, zo meldt het „Evaluatie-rapport Voorlichtingsdagen 1983”, in vergelijking met de voorlichtingsdagen van 1982 lag het aantal aanmeldingen aanmerkelijk hoger. In dat jaar kwamen er in totaal maar 1547 aanmeldingen binnen. Hierbij moet wel opgemerkt worden dat er in 1982 nog geen voorlichtingsbijeenkomst voor de studierichting Economie plaatsvond.

Terugkijkend naar het aantal aanmeldingen voor de voorlichtingsdagen van 1983 kan verder geconcludeerd worden dat het merendeel van de aanmeldingen afkomstig was uit de zuidelijke provincies Limburg en Noord-Brabant. Weinig respons kwam er van de verafgelegen provincies Friesland, Groningen en Drenthe.

Een opmerkelijk feit is bovendien dat ongeveer 65 procent van de personen die zich aanmeldden om één of meer voorlichtingsbijeenkomsten te bezoeken tot het vrouwelijke geslacht behoorden.

Een tendens die met name te bespeuren valt bij de studierichting Sociale Gezondheidkunde, waar maar liefst 80 procent van de men-

sen die zich aanmeldden vrouwen waren.

Sociale Gezondheidkunde

Van de vier studierichtingen die de RL momenteel rijk is, heeft de voorlichtingsbijeenkomst van Sociale Gezondheidkunde nog altijd de meeste aanmeldingen. Dit is al zo sinds 1979.

Dat deze studierichting de meeste aspirant-studenten naar Maastricht blijft trekken ligt waarschijnlijk aan het feit dat het een vrij unieke opleiding betreft, waarvan alleen de afstudeervariant „Beleid en Beheer van de Gezondheidsvoorzieningen” een gelijkwaardige studierichting kent die gedoceerd wordt aan de Erasmusuniversiteit in Rotterdam. (In Leiden zal binnen afzienbare tijd echter ook een studierichting Sociale Gezondheidkunde starten.)

De aspirant-student wordt de mogelijkheid geboden om zich op verschillende manieren voor de voorlichtingsdagen aan de RL aan te melden.

Als eerste verschijnt er jaarlijks een speciale brochure voor VWO-abituariënten, die landelijk wordt verspreid en waarin alle informatie staat over de voorlichtingsdagen aan alle HBO- en WO-opleidingen in Nederland. In deze brochure worden antwoordkaarten opgenomen. Door deze ingevuld op te sturen naar de instelling van zijn of haar keuze kunnen belangstellenden zich aanmelden voor deelname aan een voorlichtingsdag.

Ook kunnen de kaarten gebruikt worden voor het aanvragen van schriftelijk informatiemateriaal. Verder plaatst de RL, evenals de meeste zusterinstellingen, een dagbladadvertentie. In 1983 gebruikte de RL hiervoor 5 regionale en één

landelijk dagblad. Dit om ook niet VWO-abituariënten erover te informeren dat er weer voorlichtingsdagen georganiseerd zullen worden. Via de in de advertentie opgenomen coupon bestaat er de mogelijkheid zich aan te melden voor een voorlichtingsbijeenkomst.

Als laatste is er nog een groep van mensen die zich telefonisch of per brief of briefkaart aanmeldt voor deelname aan de voorlichtingsdagen.

Poststaking

De aanmeldingen komen terecht bij de Dienst Voorlichting.

Deze afdeling draagt er dan, in samenwerking met de diverse bureau's van de studierichtingen, zorg voor dat de aspirant-studenten vooraf, via een informatiepakketje, geïnformeerd worden over bijvoorbeeld aanvangstijd, programma en gekozen studierichting.

Daar in 1983 echter de maand van verzending, november, geteisterd werd door een poststaking kon de verzending geen doorgang vinden. Alleen Nederlands Recht slaagde erin het materiaal nog net voor het begin van de acties bij de PTT te hebben.

Om de aspirant-studenten toch optimaal te informeren over zaken als aanvangstijd, programma, etc. werd wederom een advertentie geplaatst met de voor de belangstellende studenten benodigde informatie.

Zo kon de Rijksuniversiteit Limburg toch met tevredenheid terugzien op een tweetal geslaagde voorlichtingsdagen.

Frank Demarteau
Dienst Voorlichting

Informatica krijgt 1,3 miljard om achterstand goed te maken

Een financiële injectie van 1,3 miljard gulden moet Nederland in snel tempo doen overschakelen op de computer. Het Centrum voor Wiskunde en Informatika van de Universiteit van Amsterdam krijgt daarbij op wetenschappelijk gebied een belangrijke taak. Het moet uitgroeien tot „toonaangevend centrum voor fundamenteel en toepassingsgericht informatika-onderzoek”. Verder kan het komputergebruik op de universiteiten en hogescholen een stuk doelmatiger worden aangepakt. Dit blijkt uit het dinsdag openbaar gemaakte „Informatika-stimuleringsplan”, waarin de ministers van onderwijs en wetenschappen, economie en landbouw en visserij hun visie op de mikro-elektronische toekomst van ons land hebben neergelegd.

De injectie is eenmalig en wordt toegediend in de jaren 1984-1988. Het grootste gedeelte komt ten goede aan de marktsector, die in totaal voor 830 miljoen gulden aan stimulansen krijgt om zijn achterstand ten opzichte van de buitenlandse concurrentie in te lopen. Het onderwijs ontvangt 267,5 miljoen om toekomstige generaties op te voeden tot computerkoning en om computerkader te kweken. In de publieke sector besteden overheid en semi-overheid al drie miljard per jaar aan automatisering. Hier zal

zoveel mogelijk worden utbesteed aan het bedrijfsleven.

Het wetenschappelijk onderwijs tenslotte mag tot 1989 174,5 miljoen gulden extra besteden. Naast het Centrum voor Wiskunde en Informatika krijgen ook andere universiteiten en hogescholen meer middelen voor fundamenteel onderzoek. Voorwaarde is dat de nieuw aan te stellen onderzoekers vrijwel vrijgesteld worden van het geven van onderwijs. De betrokken instellingen moeten bovendien zelf hun onderzoeksinspanningen op informatika-

gebied met een minstens even groot bedrag verhogen. Om de Nederlandse achterstand te verkleinen gaat de overheid daarnaast tijdelijk buitenlandse onderzoekers aantrekken en Nederlandse onderzoekers uitzenden naar het buitenland.

Ook het wetenschappelijk informatika-onderzoek zal zich op de markt moeten richten, vinden de drie ministers, en wel met name daar waar ons land een kennisvoorsprong heeft. Zo willen ze een Agrarisch Centrum oprichten dat, in nauwe samenwerking met de Landbouw-

hogeschool Wageningen en het Centrum voor Wiskunde en Informatika, computerprogramma's gaat ontwikkelen voor het landbouwkundig onderzoek. Zij willen de universiteiten en hogescholen in samenwerking met toekomstige gebruikers onderzoeksprogramma's laten opzetten die „voor de samenleving, in het bijzonder de marktsector”, van belang zijn. Organisaties als TNO krijgen de taak onderzoeksresultaten zoveel mogelijk toegankelijk te maken voor het bedrijfsleven.

Zijn de vijf „stimuleringsjaren” verstreken, dan moet het hoger onderwijs de bovengenoemde projecten en wetenschappers verder uit eigen middelen betalen, uit de normale rijksbijdrage of via opdrachten voor derden.

De manier waarop het hoger onderwijs op dit moment omgaat met computers vinden de bewindslieden niet doelmatig. Aan de ene kant staan 's nachts en in het weekeinde kostbare apparaten ongebruikt. Aan de andere kant is behoefte aan nieuwere, krachtigere computers. Hier zou een soort taakverdeling en concentratie oplossing kunnen bieden. De instellingen, die nu nog elk hun rekencentrum hebben, moeten in de toekomst samen een „zeer beperkt aantal rekencentra” delen voor het transport, de verwerking en de opslag van gegevens. Terwijl de gewone rekencentra worden teruggebracht tot minimale dienstverleners op plaatselijk niveau krijgen de landelijke centra de beschikking over supercomputers. Welke centra met die taak worden belast is nog niet bekend, maar zij zullen gebruik maken van de supercomputers van de SARA (het rekencentrum van de Universiteit van Amsterdam) en de Shell. Die twee worden ook nu al door sommige instellingen van hoger onderwijs gebruikt. De supercomputers zullen alleen

het grote rekenwerk doen. Voor minder capaciteit vergende berekeningen worden de wetenschappelijke onderzoekers uitgerust met persoonlijke computers en „mini's”. De kroon op dit alles wordt een „komputer netwerk waarin alles alles in verbinding staat: plaatselijke rekencentra met mini's, persoonlijke computers en supercomputers, universiteiten, bedrijven en andere gebruikers nationaal en misschien zelfs internationaal gegevens kunnen uitwisselen.

Een dergelijke doelmatige aanpak gaat, hopen Deetman, Van Aardenne en Braks, personeel sparen (banen kosten) en geld. Zowel de plaatselijke als de landelijke rekencentra moeten namelijk binnen vijf jaar zelf voorzienend zijn. Ze dienen alle kosten aan alle, dus ook universitaire, gebruikers door te berekenen.

UP/Lin Tabak

Spreidingscommissies ingesteld

Minister Deetman heeft op maandag 23 januari vijftien voorlopige spreidingscommissies ingesteld, voor drie studierichtingen, waarin problemen kunnen ontstaan bij de opheffing van één of meer vestigingen van de studies. Het gaat hierbij om: tandheelkunde, farmacie, sterrenkunde, klassieke letteren, Spaans, Scandinavistiek, Italiaans, Indisch en Iraans, Slavistiek, Friese taal- en letterkunde, culturele antropologie, wijsbegeerte, geologie en sociale geografie.

Bij al deze studierichtingen verwacht Deetman capaciteitsproblemen bij de overstap van studenten die in een andere stad hun studie moeten voortzetten.

Zij die een andere studie gaan volgen aan de eigen instelling hoeven geen spreidingsbewijs aan te vragen.

Reactie op stimuleringsplan Informatica

Enkele weken geleden werd computer-minnend Nederland verblijd met 1,3 miljard gulden: de ministers Deetman, Van Aardenne en Braks presenteren hun Informatika-stimuleringsplan. Ook de universiteiten en hogescholen profiteren. Moeten zij blij zijn dat na al die minnen eindelijk weer eens een plus op hun rekening verschijnt? Niet onverdeeld. Ze krijgen namelijk wel érg weinig, vindt prof. dr. J. van Leeuwen, bestuurslid van de Stichting Informatica-onderzoek Nederland (SION) en hoogleraar Informatica aan de Rijksuniversiteit Utrecht. Anderzijds kan

het in dit stadium ook niet erg veel méér zijn, want de universitaire informatica staat nog zodanig in de kinderschoenen dat er de eerste jaren niet eens voldoende menskracht te vinden zou zijn om de beschikbare onderzoeksplaatsen te bezetten.

Overigens zou deze regering zichzelf niet zijn, indien de aangekondigde miljoenenregen niet ook enkele druppeltjes bezuiniging bevatte. Een bedrag van 1,3 miljard is genoeg om het wetenschappelijk onderwijs vijf jaar lang zonder taakverdeling verder te laten draaien. Het leeuwendeel echter, 830 miljoen, gaat naar de marktsector. Het

niet-universitaire onderwijs krijgt 267 miljoen gulden en het onderzoek dat de vaderlandse economie moet redden is met 92 miljoen bedacht. Voor fundamenteel onderzoek resteert zegge en schrijve twintig miljoen, waarvan de WO-instellingen de helft dan nog zelf moeten opbrengen via de TVC-bezuinigingen. „Al met al”, zegt Van Leeuwen, „denk ik dat de reactie van de universiteiten en hogescholen er een is van een zekere teleurstelling. Die twintig miljoen zijn wel nuttig, maar als je bedenkt dat dat voor een periode van vijf jaar is, dat het over alle instellingen moet worden verdeeld en dat het is bestemd voor een combinatie van mensen en apparaten, waarvan de laatste al gauw een ton per stuk kosten, dan blijft er niet veel over. En na 1988 moeten ze het uit eigen middelen betalen.

Vervolg op pagina 8

GOEDKOOP,
REIZEN!

Voor 200 dollars van Amsterdam naar Calcutta, om maar eens een voorbeeld te noemen. Goedkoop reizen kan. En nog veilig en goed ook! Dat is mogelijk als je vooraf weet hoe je je voor zo weinig mogelijk geld kunt verplaatsen. Als je over adressen beschikt voor goedkope accommodatie, als je weet welke kortingsmogelijkheden er zijn enz.

Dat staat allemaal in de informatiepakketten van ARABA. Deze papieren reisleidende loodsen je goedkoop en veilig naar je reisdoel: waar ook ter wereld. De 'reis Leider' vertelt je bovendien alles over bijvoorbeeld visa, vaccinatie, reisbenodigdheden, bezienwaardigheden, hulpinstanties en zelfs over tijdelijk werk.

De kosten van zo'n informatiepakket variëren van f 20,- tot f 35,-. Het pakket is speciaal voor jouw reisdoel en volgens jouw wensen samengesteld. Belangstelling: Schrijf naar ARABA en binnen 14 dagen heb je een persoonlijk informatiepakket in huis.

ARABA

ALTERNATIEF REIS ADVIES BUREAU ANDRÉ

Aylvalaan 16, 6212 BC Maastricht

RAWB-rapport over de productiviteit van de wetenschappelijke onderzoeker

Doorstroming maakt onderzoeker niet productiever

Zijn jongere onderzoekers productiever dan oudere? Komen onderzoeksgroepen met veel "doorstromers" gemiddeld beter voor de dag dan groepen die al sinds jaar en dag uit het zelfde clubje mensen bestaan? Leidt een onderzoeksbeleid dat bevordert dat onderzoekers mobiel zijn tot een gemiddeld hoger niveau van wetenschappelijke productie dan een wetenschapsbeleid dat zich neerlegt bij de onaantastbaarheid van rechtsposities? Het is in kringen van beleidsmakers sinds een klein decennium gebruikelijk al deze vragen met "ja, natuurlijk" te beantwoorden. Volkomen ten onrechte volgens de onderzoeker Arie van Heeringen. Er is – zo blijkt uit een door hem gehouden onderzoek – namelijk geen enkele empirische ondersteuning voor de stelling dat oude onderzoeker een synoniem is voor niet meer productieve onderzoeker. Zodat al die maatregelen om oudere onderzoekers door jongere te vervangen alleen het wettelijke probleem maar versluieren: hoe vervangen we slechte onderzoekers door goede?

dat de onderzoeker toch ieder jaar weer meer gedaan blijkt te hebben, dan het jaar daarvoor, of op hetzelfde niveau is blijven staan. Over de oorzaken van de afnemende groei tasten onderzoekers al vele jaren in het duister. Ook van Heeringen pretendeert niet de oplossing gevonden te hebben. Uit zijn eigen onderzoek komt naar voren, dat oudere onderzoekers in het algemeen gesproken wat minder tijd voor het eigenlijke onderzoekswerk hebben, dan jongere, omdat ze meer in superviserende en managementachtige functies gedrongen worden. Met het superviseren van ondergeschikte (meest jongere) onderzoekers gaat in de bèta-sfeer meestal gepaard, dat de supervisor co-auteur wordt van artikelen die weliswaar onder zijn verantwoordelijkheid, maar zonder dat hij er al te veel tijd in heeft gestoken, tot stand gekomen zijn, maar op dit soort effecten zijn de gegevens van Van Heeringen aardig gecorrigeerd. Een deel van de raadselen die er rond de invloed van de leeftijd op de wetenschappelijke productiviteit hingen, meent van Heeringen echter toch wel degelijk opgelost te hebben. Tot nu toe ging het altijd, zo stelt hij, om de vraag waaraan het ligt dat de productiviteit afneemt, maar dat de productiviteit afneemt is een voorbarige conclusie. Het is zeer wel mogelijk dat het algemene beeld niet dat van een afnemende productiviteit is, maar dat van een in de eerste jaren explosief stijgende productiviteit, die zich daarna stabiliseert. En dat zou natuurlijk op zich heel wel verklaarbaar zijn. Een jonge onderzoeker begint tenslotte met nul publicaties per jaar, en bij hem is er dus óf sprake van groei, óf van verwijdering uit het onderzoekersmilieu. De oudere onderzoeker heeft dan gewoon het niveau van productiviteit dat nu eenmaal bij hem hoort.

Er lijkt op grond van de gegevens van Van Heeringen dus weinig bewijs voor de bewering dat oudere onderzoekers minder produceren dan jongere. Het aardige van deze bevinding is, dat hij expliciet over de bèta-wetenschappen gaat. Tot nu toe werd namelijk vaak gedacht dat er wat dit betreft een groot onderscheid zou bestaan tussen bèta- en alfa-wetenschappen. In de alfa-

sfeer zou een onderzoeker eerst een zekere rijpheid moeten hebben, alvorens echt aan zijn productie toe te komen, terwijl de bèta-sfeer bij uitstek het jachtterrein is voor nog jonge en onbedorven geesten, die vol energie zitten en die nog met een nieuwe blik tegen de problemen van het veld kunnen aankijken. Ook dit beeld is dus aan enige correctie toe.

Als er dan geen bewijs is voor de stelling dat oudere wetenschappers per definitie vastgeroest en aan vervanging toe zijn, is er dan misschien wel bewijs voor de stelling, dat het goed is voor een wetenschapper om af en toe eens te verkassen of zich af en toe eens met een nieuw onderwerp bezig te houden?

Mobiliteit

Van Heeringen heeft zich in zijn onderzoek met beide vormen van mobiliteit beziggehouden, d.w.z. zowel met de mobiliteit die tot uit-

drukking komt in het aantal malen dat een onderzoeker van werkring verandert, als met de mobiliteit die tot uitdrukking komt in het aantal malen dat een onderzoeker van terrein verandert.

De onderzoekers die vaak van werkring veranderen, zo heeft hij daarbij gevonden, zijn inderdaad in het algemeen gesproken ook de onderzoekers met een relatief hoge productiviteit. Daaruit vloeit echter in het geheel nog niet voort, zo voegt hij daar, zeer logisch renderend, aan toe dat de productiviteit nu ook zal verbeteren als de onderzoeker van werkring verandert. Het is ook zeer wel mogelijk dat vaak verkassen nu eenmaal een eigenschap van de betere onderzoeker is. De resultaten van de enquête lijken inderdaad in deze richting te wijzen. Verkassen op zich heeft op de productiviteit van de gemiddelde onderzoeker waarschijnlijk eerder een negatief effect dan een positief. Een in deze zin mobiliteitsbevorderend beleid is dan dus geen goed

middel om van een slechte of middelmatige onderzoeker een goede te maken of om het algemene niveau van de wetenschapsbeoefening te doen stijgen.

Anders ligt het met het veranderen van het onderzoeksterrein. De gegevens wijzen uit dat dit op alle onderzoekers, van welk kaliber dan ook, vaak zeer positieve effecten heeft. Wanneer een onderzoeker eenmaal zover gebracht is een door hem kaalgevreten stuk grasland te verlaten neemt de invloed (impact heet dat dan) van zijn publicaties vaak toe, evenals het aantal daarvan; alleen voor de economen schijnt hier enige voorzichtigheid betracht te moeten worden. Desalniettemin trekt van Heeringen uit deze bevinding niet de conclusie, dat de overheid er op dit punt dan klaarblijkelijk goed aan gedaan heeft mobiliteitsbevorderende maatregelen te treffen. Voor het specifieke trek- en duwwerk dat meestal nodig is om een onderzoeker die zich te zeer in zijn onderwerp vastgebeten heeft op een voor hem nieuw onderwerp te zetten zijn algemene maatregelen in het geheel niet van belang. Het accent zou veel meer op een goed onderzoeksmangement moeten liggen.

Is het dan op het niveau van de onderzoeksgroep niet goed dat er maatregelen getroffen zijn, die ervoor zorgen dat er nieuw bloed binnen kan stromen? Een vergelijking tussen groepen die heel snel van samenstelling wisselen, en groepen die heel lang uit hetzelfde clubje mensen blijven bestaan, levert – tot verbazing van van Heeringen zelf – op dat er geen enkele verband met de productiviteit bestaat. "Dit is op zijn minst opmerkelijk", schrijft hij daar zelf over, "gelet op de bevindingen van eerdere onderzoeken op dit terrein. Hoe dit te verklaren, is niet duidelijk. Nader onderzoek op dit punt is gewenst."

Wel blijkt het zo te zijn, dat onderzoekers die in veel teams participeren productiever zijn dan Einzelgängers.

Lost generation

De enige mobiliteitsbevorderende maatregel waar van Heeringen nog wel iets in ziet, is de maatregel om door middel van doorstromers jonge onderzoekers een kans te geven. Dit niet omdat deze productiever zouden zijn dan de oudere onderzoekers, want dat ze dat zijn is volgens hem niet bewezen, maar omdat het nodig is de potentieel excellente onderzoekers uit die groep te blijven selecteren. Het gaat hier echter in essentie niet om de vraag hoe oudere tegen jongere onderzoekers omgeruild moeten worden, zo waarschuwt hij, maar om de noodzaak minder goede onderzoekers te vervangen door goede. En daarvoor is een algemeen mobiliteitsbevorderend beleid misschien wel een noodzakelijke, maar absoluut geen voldoende voorwaarde. Wat nodig is, is een gericht recrutings- en personeelsbeleid en een goed onderzoekmanagement.

Hans Kuné UK-Groningen

Arie van Heeringen: Relaties tussen leeftijd, mobiliteit en productiviteit van wetenschappelijke onderzoekers. RAWB achtergrondstudies nr. 10.

De zo populair geworden vooroor- delen die aan het huidige doorstro- mersbeleid ten grondslag liggen, vinden hun ontstaansgrond in de re- miniscenties op een rapport van de OESO-examiners' uit het begin van de jaren zeventig over het we- tenschapsbeleid in Nederland. In dit rapport werd aangetoond dat de arbeidsmobiliteit van de Neder- landse onderzoekers ver achter lag bij die van hun buitenlandse colle- gae. Grote ongerustheid was het onmiddellijke gevolg. Nu hoorden we het ook eens van een ander: de Nederlandse wetenschappelijke we- reld bestond uit vastgeroeste prof- ten en hun protégés, die zich als sponsen aan hun gerieflijke baantjes hadden vastgezogen en die nooit meer ook maar een enkele prikkel toegediend kregen om nog hard te werken. Het mocht dan ook geen wonder heten dat de Neder- landse wetenschapsbeoefening in- ternationaal zo weinig meetelde. Zonder er nog verder gras over te laten groeien vroeg de toenmalig Minister voor Wetenschapsbeleid, Jhr. Mr. M.L. de Brauw, advies aan de Raad van Advies voor het We- tenschapsbeleid (RAWB). In 1976 was dat advies er, in 1982 werd in de Regeringsnota het regeringsstand- punt bepaald: de mobiliteit van de onderzoeker dient verhoogd te wor- den. Pikant détail: het onderzoek van Arie van Heeringen, waarin die argumenten die doorgaans voor dit beleid worden aangevoerd de grond in geboord worden, is nu voor diezelfde RAWB uitgebracht, die in 1976 heeft meegeholpen dit beleid te funderen.

Arie van Heeringen heeft 998 na- tuurkundigen, scheikundigen en economen uitgebreide formulieren toegestuurd, waarin hij ze het hemd aan hun gat vraagt over hun aantal publicaties, over hun loopbaan, over de onderzoeksteams waar ze in zitten en ga zo maar door. De resul- taten van deze enquête hebben hem bevestigd in zijn vermoeden dat de uitspraak dat onderzoekers minder productief worden naarmate ze ouder worden wetenschappelijk on- houdbaar is.

Het is volgens hem principieel on- mogelijk de invloed na te gaan die de leeftijd heeft op het absolute productiviteitsniveau van een on- derzoeker; "het maximaal haalbare is het toetsen in hoeverre de leeftijd van invloed is op de verandering in de productiviteit."

Het blijkt dan dat de groei in de pu- blicatieproductiviteit van de onder- zoekers voor het 30e levensjaar gro- ter is dan daarna. Voor de allerpro- ductiefste onderzoekers vindt deze omslag op of omstreeks het 27e jaar plaats, voor de goed of redelijk pu- blicerende middenmoot zo rond de 30e. De omslag in de groei van de invloed die de publicaties van een onderzoeker hebben (gemeten aan de hand van citatietellingen en der- gelijke) komt een paar jaar later. Maar dit zegt dus allemaal niets over de vraag of een onderzoeker op latere leeftijd meer of minder publiceert dan op vroegere. Het is en blijft zeer wel mogelijk dat de af- name van de groei van zijn produc- tiviteit zo gering is, dat hij niet in een negatieve groei resulteert, zo-

RL maakt voorbehoud: eerst interne kandidaten

Universiteiten gaan vacatures centraal melden

Sinds het begin van dit jaar bestaat er een nieuwe vorm van samenwerking tussen de universiteiten en hogescholen in Nederland. Op 1 januari ging in Utrecht namelijk het interuniversitair herplaatsingsbureau (IHB) van start; de vrucht van driekwart jaar overleg tussen de colleges van de verschillende instellingen. Het bureau is een van de middelen die men wil aanwenden om het aantal gedwongen ontslagen dat als gevolg van het taakverdelingsproces in het wetenschappelijk onderwijs wordt verwacht, op een minimum te houden. Bedoeling is dat de universiteit en hogescholen in principe al hun vacatures bij dit bureau gaan aanmelden, alvorens die worden vrijgegeven voor externe werving. Gedurende een periode van één maand kijken de twee medewerkers van het IHB dan of er in het land 'met ontslag bedreigde' universitaire werknemers zijn die aan de eisen van de vacante functie voldoen. Zo ja, dan krijgen die het recht om vooraf te solliciteren. Ze hebben dan het voordeel dat ze zich niet in een moordende concurrentieslag hoeven te storten met tientallen of honderden mededingers van buiten het universitaire circuit.

Het interuniversitair herplaatsingsbureau is gevestigd in het geografisch centrum van Nederland, hartje Utrecht in de Korte Jansstraat. Op het eerste gezicht zou men in deze typische winkelstraat geen universitaire burelen verwachten, maar dan blijkt een opgang naast een reisbureau via een steile trap toegang te verschaffen tot een ruimte die is vertimmerd tot kantoor. Hier huist naast het IHB ook een deel van juridische afdeling van de Rijksuniversiteit Utrecht. Als ergens blijkt dat er bij de universiteiten echt niets meer af kan, is het hier wel. De argeloze bezoeker krijgt de indruk alsof de verbouwing het produkt is van een beunhaas, die zijn ervaring voornamelijk heeft opgedaan in dienst van malafide kamerhuurders. Marijke Batteljee en Lex Borders, de twee medewerkers van het IHB, storen zich echter niet aan deze sobere omgeving. Juist prettig, zo midden in de stad, vinden beiden.

Het bureau loopt al, kunnen ze met enige tevredenheid melden, al zijn er nog geen concrete resultaten. De eerste maand brachten de gezamenlijke instellingen reeds een veertigtal vacatures in. Daar zitten zowel wetenschappelijke als technisch-administratieve functies tussen en de bijbehorende salarisschalen variëren van 32 tot 148. In een tweede kaartenbak staan al vier 'met ontslag bedreigden' (in het jargon van de personeelsdiensten reeds kortweg aangeduid als mob's) geregistreerd: potentiële slachtoffers van een voorop lopende reorganisatie

van de Utrechtse afdeling Sociologie.

In principe doen alle universiteiten en hogescholen mee aan het landelijke herplaatsingsbeleid, zij het dat de meeste een uitzondering maken voor opvallende doorstroomplaatsen en voor bepaalde hogere functies: onbezette leerstoelen en vacante plaatsen voor directeuren of 'zware' afdelingshoofden worden weliswaar aangemeld bij het IHB, maar de externe werving gaat gelijktijdig van start. Voor doorstromers heeft de IHB-procedure geen zin, voor de andere posten geldt dat de instellingen volledig de vrije hand willen houden om 'the best and the brightest' te selecteren uit het hele potentiële aanbod.

De meest vergaande uitzondering maakt de Rijksuniversiteit Limburg, die onverkort prioriteit wil blijven geven aan het interne 'promotiebeleid'. Wat wil zeggen dat de vacatures in Maastricht in de eerste plaats open staan voor al het eigen personeel: niet alleen de met ontslag bedreigden (die heeft de RL als groei-universiteit trouwens niet), maar ook de degenen die voor promotie in aanmerking (willen) komen. Het lokale carrièrebeleid gaat dus vóór de landelijke solidariteit.

'De andere instellingen hebben veel bezwaar gemaakt tegen die houding, maar het argument van Maastricht was dat de open plaats in zo'n geval gewoon opschuift, zodat er uiteindelijk toch een vacature in Utrecht aan te melden valt', vertelt de heer Akkerman, personeelsfunctionaris in Utrecht en lid van de Commissie van Toezicht van de Open Universiteit heeft het gezamenlijk herplaatsingsbesluit nog niet ondertekend, maar is in december van het vorig jaar wel daarvoor benaderd. Akkerman verwacht dat ook die instelling binnenkort ook mee zal doen. De Open Universiteit is uiteraard een aantrekkelijke partner, omdat daar nog ruimte is voor nieuwe medewerkers. 'In elk geval verwachten we van die kant geen lijst van met ontslag bedreigden.'

De herplaatsingsprocedure is bij de

meeste instellingen als volgt: bij het openvallen van een plaats wordt eerst gedurende een periode van twee weken gekeken of de betreffende vacature intern door een mob kan worden vervuld. Is dat niet het geval, dan gaat de vacature naar Utrecht, waar per computer naar geschikte landelijk kandidaten wordt gezocht. Als dat succes heeft, volgt een normale sollicitatieprocedure, waarbij de sollicitant wel het voordeel heeft dat er nog geen kapers op de kust zijn.

Het voorrangrecht van de mob's is alleen een voorrang in de tijd. Men kan formeel geen extra rechten claimen. Iemand die aan alle functievereisten voldoet kan eventueel toch afgewezen worden. Wel kan men in zo'n geval bij het eigen bestuurscollege aankloppen, dat op zijn beurt naar de geschillencommissie van het IHB kan stappen om de zaak van zijn werknemer te bepleiten. Die geschillencommissie waarin naast afgevaardigden van de bestuurscolleges ook vakbondsvertegenwoordigers zitting moeten krijgen, bestaat echter op het ogenblik nog niet.

Een brief naar de vakbonden met de vraag vertegenwoordigers te benoemen voor de geschillencommissie is onlangs uitgegaan. De bonden zullen echter zeker niet meteen positief reageren.

AbvaKabo woordvoerder Arie Verhagen: 'Dat we er zondermeer in gaan zitten is uitgesloten. Wij vinden dat die geschillenregeling geen enkele zekerheid biedt zolang je niet als individu in beroep kan gaan. Er is nu geen mogelijkheid om je college te overrulen, en dat zou toch zeker moeten kunnen wil er sprake zijn van enige rechtszekerheid. Bovendien, zelfs als je gelijk krijgt van die commissie blijft het in de praktijk een wassen neus. Als er bijvoorbeeld plotseling nieuwe functie-eisen worden gesteld, is er niemand die kan zeggen: je doet het er om, want je wilt juist die persoon niet hebben. Wij vinden dat de geschillen wettelijk via het ministerie moeten worden geregeld. Daarover willen we eerst nog eens met de gezamenlijke colleges gaan praten. We zijn in elk geval niet van plan om nu medeverantwoordelijk te worden.'

De vakbonden vinden bovendien die hele voorrangregeling te zwak en verwachten eigenlijk weinig van het herplaatsingsbureau. De medewerkers van het IHB denken daar uiteraard anders over.

'Ik denk dat het goed gaat lopen', zegt Lex Borders. 'Zakelijk gezien zal het zoden aan de dijk zetten, de resultaten die je tot stand brengt werken kostenbesparend. Uit de contracten die wij met de instellingen hebben blijkt dat er overall een positieve intentie is om er iets van te maken. Maar er zijn natuurlijk factoren die in ons nadeel kunnen werken. Veel hangt bijvoorbeeld af van de bereidheid van de mensen om te verhuizen en ook zal het image dat we krijgen een rol spelen. Er is een kans dat we op een gegeven moment, als het niet goed loopt, worden gezien als een kneuzen-bureau waar je alleen mensen aanmeldt die je niet op een andere manier kan helpen. Door snel en effectief te werken, door goede banen en goede sollicitanten in huis te hebben, moeten we dat voorkomen.'

Jos Speekman/KU-Nieuws

Informatica

(vervolg van pagina 6)

Nu is er alleen ruimte voor kadervorming binnen de afdelingen Informatica. Maar informatica wordt niet alleen daar beoefend. Er is ook fysieke, medische en elektronische informatica. Die zijn voor uitbreiding aangewezen op samenwerking met de vakgroepen Informatica of op bijvoorbeeld geld van ZWD." Toch zou Van Leeuwen niet zo heel veel meer geld willen hebben. Althans op dit moment. Terwijl bij elk groot warenhuis de lagere schooljeugd zich verdringt voor de afdeling elektronische spelletjes, kijken velen op de universiteit nog wat onwennig aan tegen wat regering en bedrijfsleven het apparaat van de toekomst willen maken. Ze zijn er niet mee opgegroeid. Daarom, aldus Van Leeuwen, is het zo gek nog niet dat het stimuleringsplan meer aandacht en geld besteedt aan lagere onderwijsvormen. „Als je op basisniveau investeert in wat het plan zo mooi als 'human capital' aanduidt, dan gaat dat vanzelf verder rollen. Dan krijg je die mensen over een aantal jaren automatisch op de universiteit. Je kunt wel op je dertigste beginnen met een specialisatie informatica, maar je krijgt het dan nooit helemaal in je vingers." Hij zou het geld op korte termijn niet eens kunnen besteden. De eerste lichten informatica-studenten hebben zich pas gemeld en voldoende gekwalificeerde stafleden zijn er nog lang niet. Van Leeuwen: „Eigenlijk heb je de mensen nodig die je zelf aan het opleiden bent. Die zie ik echter pas vanaf 1985-'86 op onderzoeksplaatsen terecht komen. De eerste jaren zie ik niet hoe we het stimuleringsplan moeten invullen met afgestudeerde ingenieurs en doctorandussen informatica."

De Nijmeegse informatica-hoogleraar prof. dr. C. Koster is het op dat laatste punt roerend eens met zijn collega uit Utrecht. „Als je één conclusie aan het rapport wilt verbinden, is het dat het plan paradoxaal genoeg enkele jaren te vroeg komt. Op dit moment hebben we de mensen nog niet om het in te vullen; we zullen moeten wachten tot de studenten vanuit de pijp lijn komen." Koster constateert dat de drijfveer achter het stimuleringsplan vooral een economische is: „Het is een gerichte poging om de Nederlandse informatica-industrie uit het slop te halen. Die industrie is op dit ogenblik veel kleiner dan in ons technisch ontwikkelingsniveau mogelijk is". Dat men nu poselng de informatica serieus neemt en aan het werk wil gaan om die impasse te doorbreken is positief te waarderen. En de regering ziet ook in dat een diepte-investering in fundamenteel onderzoek nodig is om de informatica-industrie nieuw leven in te blazen. Op het ogenblik is deze industrie gericht op klassieke informatica-toepassingen waar weinig wetenschappelijke kennis voor nodig is of op het in licentie verbreiden van producten uit het buitenland. „Maar het rapport heeft één duidelijke blinde vlek", vindt prof. Koster: het wetenschappelijk onderwijs. „Men wil meer geld aan onderzoek geven zonder in het wetenschappelijk onderwijs orde op zaken te stellen. Wanneer er in het rapport sprake is van onderwijs is

dat lager of middelbaar onderwijs. De wetenschappelijke opleiding blijft net als het de laatste jaren het geval is geweest, een hobby van de universiteiten en hogescholen alleen. Als het aan Den Haag had gelegen waren de universitaire informatica-opleidingen nog steeds niet van de grond gekomen. De minister vergeet blijkbaar de 1.200 informatica-eerstejaars die er op het ogenblik zijn. Is het zo goed mogelijk opleiden van die mensen niet verreweg de beste politiek om uit de problemen te komen? De plannen uit de nota zijn in elk geval volstrekt onuitvoerbaar zonder hen."

Het regeringsplan bevat ook een paar verrassingen voor de rekencentra in den lande, waarvan elke WO-inselling er ook wel één in huis heeft. Inefficiënt, vinden de ministers. Het grote werk en de daarbij behorende apparatuur moeten niet alleen worden geconcentreerd - i.c. in Amsterdam (SARA), Petten (ENR) en Groningen - ook komen de diensten geleidelijk geheel ten laste van de gebruikers. Tegenover een extraatje van 52,5 miljoen dat de universiteiten en hogescholen in de komende vijf jaar mogen gebruiken voor de aanschaf van mini's, personal computers en nieuwe supercomputers en voor de opbouw van een nationaal datanetwerk, staat een bedrag van 36,7 miljoen dat zij jaarlijks minder zullen ontvangen. Want op het moment wordt bijvoorbeeld de huur van de apparatuur nog rechtstreeks door het ministerie vergoed. „De kosten van het rekenen zullen aanzienlijk stijgen", verwacht prof. Van Leeuwen. „In feite gaat het dus om een destimulerende maatregel. Computergebruik wordt minder aantrekkelijk als de onderzoekers merken dat ze het voortaan uit eigen of subfaculteitskas moeten betalen. De universiteit of subfaculteit zal het geld ergens anders zoeken. Dat zal niet helemaal lukken, zodat ze weer een beetje op het rekencentrum gaan bezuinigen. Enzovoorts."

Een belangrijke plaats in het stimuleringsplan is ingeruimd voor het Centrum voor Wiskunde en Informatica (CWI), het vroegere Mathematisch Centrum in Amsterdam, een ontmoetingsplaats voor onderzoekers die bijna geheel door de organisaties voor Zuiver Wetenschappelijk Onderzoek (ZWO) wordt gefinancierd en die geen binding heeft met het wetenschappelijk onderwijs. Dat heeft met name bij de technische hogescholen nogal wat kwaad bloed gezet. Nu klaagt het Amsterdams centrum herhaaldelijk dat het zijn omgeving zo ver vooruit is dat zijn onderzoeksresultaten in ons land niet worden opgepikt. De universiteiten en hogescholen zien dat een beetje anders. Van Leeuwen, die via het SION-bestuur medeverantwoordelijk is voor het beleid van het CWI: „Ik denk dat het centrum tot op heden zijn centrale plaats niet heeft kunnen waarmaken en dat de uitstraling gering is. Een goede infrastructuur waarin kennis doorstroomt naar universiteiten en bedrijfsleven is er nog niet. Dat weten ze op het ministerie ook. Daarom is het centrum alleen op het gebied van fundamenteel onderzoek, waarop het reeds een reputatie heeft, een plaats toebedeeld. Op andere gebieden krijgen het ENR in Petten en TNO een veel belangrijker plaats." UP/Lin Tabak

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 51978

Nederlands Recht

Herhaalde Oproep:
Gezocht

De Commissie Voorlichting van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid i.o. zoekt voor de voorlichtingsdag avondopleiding Nederlands Recht enkele enthousiaste student-mentoren (dit kunnen zowel eerste- als ook tweedejaars zijn).

De voorlichtingsdag zal plaatsvinden op zaterdagochtend, 25 februari a.s. De opzet van de voorlichtingsdag zal gelijk zijn aan die van de vorige voorlichtingsdagen. Er zal, voor allen die aan deze dag meewerken, na afloop een overheerlijke lunch worden geserveerd.

Je kunt je hiervoor inschrijven (en inlichtingen krijgen) bij Rita van Beek (kamer 0041). Reacties hierop liefst zo spoedig mogelijk, maar in ieder geval vóór 17 februari a.s. Bij voorbaat vriendelijk dank voor jullie medewerking.

De Commissie Voorlichting.

Lezing

Vrijdag 17 februari om 15.00 uur wordt in het kader van het Praktikum Regelgeving de volgende lezing gehouden: **dr. P.J.J. van Buuren**, ambtenaar harmonisatiewetgeving bij justitie, praat over het voorbereiden van een wetsontwerp en de richtlijnen daaromtrent (voor 2e-jaars dus).

Actualiteiten-/gastcollege:

Op 3 februari 1984 om 15.00 uur zal in de collegezaal van In den Nieuwenhof een lezing worden gehouden door Dick Sikkema over „Zigeuners en andere minderheden in ons land”. Dick Sikkema zal in het bijzonder ingaan op de problemen met de vreemdelingenpolitie en andere instanties die hij heeft ondervonden bij de hulpverlening aan zigeuners en andere groepen.

Project

Sinds kort zijn een aantal eerstejaars rechten studenten gestart met een project, inhoudende een onderzoek naar het huisvestingsbeleid in Zuid-Limburg. Voor dit project kunnen zij nog een aanzienlijke hoeveelheid medestudenten c.q. medewerkers gebruiken. Het project heeft tot doel een onderzoek te verrichten naar de normen die door de diverse gemeenten worden gehanteerd met betrekking tot eventuele discriminatie en/of willekeur ten aanzien van woningzoekenden. Belangstellenden kunnen zich aanmelden tot 8 februari in de postvakjes van Sylvia Kuypers, tel. 043-470783 of Nicole Dekkers, tel. 045-212731.

Algemeen

Vakantieverlof 1984

Aangezien er bij veel medewerkers vragen zijn gertzen met betrekking tot het aantal vakantie-/verlofdagen waarop zij in 1984 recht hebben, delen wij u mede, dat dit verlof - voorlopig - als volgt is vastgesteld.

23 dienstdagen bij een salaris beneden het maximum van schaal 9 (oude schaal 103)

24 dienstdagen bij een salaris vanaf het maximum van schaal 9

De eventuele extra toe te kennen dagen in verband met bepaalde leeftijden zijn hierin niet verwerkt.

Over de toekenning van extra roostervrije dagen in 1984 zal door het kabinet nog een beslissing worden genomen.

Met vriendelijke groet,

Hoogachtend,

Dr. W.A. Hoekstra,

Hoofd Dienst Personele Zaken

Reis- en verblijfkosten van
sollicitanten

1. Aan sollicitanten die worden uitgenodigd voor een gesprek, worden de te maken reiskosten van het openbaar vervoer vergoed op basis van het Reisbesluit 1971. Dat wil zeggen dat de reiskosten op basis van openbaar vervoer laagste tarief worden vergoed aan sollicitanten die worden uitgenodigd voor een functie die lager wordt gewaardeerd dan het maximum salaris verbonden aan salarisschaal 8 van het BBRA 1984. Reiskosten op basis van openbaar vervoer hoogste tarief worden vergoed aan sollicitanten die worden uitgenodigd voor een functie die hoger is gewaardeerd dan het

maximum salaris verbonden aan salarisschaal 8 van het BBRA 1984.

Indien er geen openbaar vervoer aanwezig is, wordt bij gebruik van eigen vervoer, het lage tarief volgens het Reisbesluit 1971 en de Reisbeschikking Nederland vergoed. Ingeval geen gebruik wordt gemaakt van eigen vervoer, kunnen in voorkomende situaties, de taxikosten worden vergoed.

Eventuele vliegvergoedingen worden vergoed volgens het tarief geldend voor economy class. Verblijfkosten komen niet voor vergoeding in aanmerking.

2. Iedere sollicitant die daarvoor in aanmerking komt, dient het daartoe bestemde reisformulier, dat door de dienst Personele Zaken wordt uitgereikt, volledig in te vullen en te retourneren aan de dienst Personele Zaken.

3. Sollicitanten worden zo mogelijk op een dusdanig tijdstip uitgenodigd dat daaraan zo min mogelijk kosten voor de universiteit zijn verbonden.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het College van Bestuur d.d. 29 november 1983.

Farmakotherapeutisch Kompas

De Ziekenfondsraad stelt de capaciteitsgroep Farmakologie jaarlijks in staat één jaargroep studenten van de medische faculteit gratis een exemplaar van het Farmakotherapeutisch Kompas te verschaffen. Dit Kompas geeft een overzicht van alle in Nederland beschikbare geneesmiddelen. Per middel wordt een advies voor gebruik gegeven door de Centrale Medisch Farmaceutische Commissie van de Ziekenfondsraad.

De capaciteitsgroep Farmakologie heeft besloten alle tweedejaars studenten het Farmakotherapeutisch Kompas 1984 te geven. De tweedejaars studenten kunnen hun exemplaar persoonlijk komen afhalen op het sekretariaat van de capaciteitsgroep Farmakologie, kamer 1228, Biomedisch Centrum.

Prof. dr. H.A.J. Struyker Boudier

Workshop
Probleemgestuurd Onderwijs
op 29 en 30 maart
in Randwijk

In Randwijk zal op 29 en 30 maart de workshop Probleemgestuurd Onderwijs gehouden worden in het kader van het Post Hoger Onderwijs.

Belangstellenden kunnen praktische informatie verkrijgen bij het Secretariaat PHO, Algemene Faculteit, R.L. Tel. (alleen 's ochtends) 043-888237, Postbus 616 MD Maastricht. Inhoudelijke informatie is in te winnen bij mevrouw drs. F. Hein, coördinator PHO, tel.: 888234 (b.g.g. 888237).

De cursuskosten bedragen 425 gulden, inclusief lunch, koffie, thee en diner.

Voedingsmarkt (MF)

Aanwezig: VoVo, Nederlandse Hartstichting, Diabeten Vereniging, Borstvoeding Natuurlijk, Beel, Zuivelbureau, Groene Kruis, Nederland Oké, Kleine Aarde. Studenten MF en AF van harte welkom. 2 februari Randwijk 13.30-16.30 uur.

Gevraagd: B-verpleegkundigen voor
afname interviews.

De capaciteitsgroep Epidemiologie vraagt in het kader van het onderzoek „Ontslagbelemmerende factoren voor long-stay patiënten van algemene psychiatrische ziekenhuizen” de medewerking van ± 10 studenten Algemene Faculteit die tevens het diploma B-verpleegkundige bezitten.

Binnen de nu lopende pilot-fase van dit onderzoek zullen bij ± 50 patiënten van het P.M.S. Vijverdal semi-gestructureerde vragenlijsten worden afgenomen om voor het onderzoek van belang zijnde patiënt-factoren te meten. Interviewervaring is in dit kader wel gewenst, maar niet vereist. Bij gebleken geschiktheid bestaat de mogelijkheid in een latere fase van het onderzoek ook landelijk in een aantal instellingen interviews af te nemen, voor welke activiteiten een vergoeding zal worden geboden.

Belangstellenden worden verzocht zo spoedig mogelijk contact op te nemen met de capaciteitsgroep Epidemiologie, N. Poelijoe, toestel 145, (888145) of M. Haveman, toestel 152, (888152).

Vrouwenstudies

Zojuist is verschenen **Weet ik veel... IAV-inventarisatie vrouwenstudies januari 1982 - juli 1983**. Dit boekje bevat gegevens over ongeveer 450 lopende en pas afgeronde onderzoeken op het gebied van vrouwen en vrouwenbeweging. De inventarisatie betreft niet alleen universitair onderzoek (van studenten en wetenschappelijk medewerkers), maar ook onderzoek dat gedaan wordt bij vakbonden, in

het kader van HBO, door zelfstandige vrouwenverenigingen, enz.

Van elk onderzoek worden de volgende gegevens vermeld: naam, adres en telefoonnummer van de onderzoeker(st) of contactpersoon, titel, korte omschrijving en looptijd van het onderzoek, de „status” van het onderzoek en van de onderzoeker(st) en (als het voltooid onderzoek betreft) aantal pagina's van het verslag en de plaats waar het ter inzage ligt. De op deze manier beschreven onderzoeken zijn naar onderwerp geordend.

Weet ik veel is telefonisch of schriftelijk te bestellen bij het IAV, Keizersgracht 10, postbus 19504, 1000 GM Amsterdam, tel. 020-244268 en het is tevens te koop bij verschillende (vrouwen)boekhandels. Prijs f 8,- exclusief portokosten.

Wie met een onderzoek (skriptie enz.) bezig is en dat opgenomen wil zien in de inventarisatie 1983/1984 kan gratis een of meer communicatieformulieren aanvragen bij het IAV (op bovenstaand adres).

Tafelstraat 13

7 februari: „Wat lees je in de KRANT”. Een avond bezig zijn met het nieuws. Wat lees je in de krant en waarom.

14 februari: „Is KUNST zinnig?”. Aan de hand van veel kijkmateriaal wordt gevraagd naar de maatschappelijke betekenis van kunst. Of is het leuke een kunst juist dat die betekenis ontbreekt? Is het Kunst of Kunst. Graadmeter van beschaving? Een koud kunstje of is de kunstenaar de enige echt levende mens. Een poging om te praten over kunst dus.

21 februari: „Goed of Kwaad”. Is de mens goed of kwaad? Zo geboren of zo geworden? Wat is goed en kwaad? Enkele vragen waar we zeker in een avond geen antwoord op vinden, maar misschien eens van gedachten over kunnen wisselen. M.m.v. Maaïke van Praag. 28 februari: Forum-theater over „Macht”. Situaties waarin (je ervaart dat) er macht over je wordt uitgeoefend, zijn er genoeg. Hoe ga je daar mee om. Een paar mensen spelen zulke herkenbare momenten en daarna kan ieder die dat wil de rol van het slachtoffer proberen te veranderen, zodat die steeds minder slachtoffer wordt.

Aanvang telkens om 20.00 uur. Ontmoetingsgroep. Bij de ontmoetingsgroep is nog de mogelijkheid om mee te doen. De groep start 2 februari en vervolgens iedere veertien dagen.

Studentenekklesia

Vieringen

5 februari: Deze vieringen gaat over „Tijd en Tijdelijkheid” om 11.45 uur in de St. Jan.

Humanisme, wat is dat eigenlijk?

Als humanities studenten raadsvrouw wordt mij die vraag zo vaak gesteld, dat ik dacht dat het zinnig is daar een stukje over te schrijven. Je hebt ze in soorten humanisten, maar ik kan misschien het duidelijkst maken wat humanisme is, door te vertellen wat het voor mij bete-

kent. Om te beginnen zie ik het als een levensovertuiging die er vanuit gaat dat er buiten of boven ons geen macht is die ons leven bestuurt. Dat moeten we zelf doen. Met vallen en opstaan en blunders en fouten. Die horen bij het leven, net als pijn en verdriet. Het is mijn leven en ik ben er zelf verantwoordelijk voor hoe ik het leef. Maar ik kan het niet in mijn centje. Mensen hebben elkaar nodig. Die verbondenheid, die solidariteit is belangrijk in het humanisme. En ook dat alle mensen, ik bedoel echt allemaal en overal, hetzelfde recht hebben op een menswaardig bestaan. Verder zie ik mensen als een onderdeel van de natuur of van het heelal of hoe je dat noemt. Dus niet als het belangrijkste waar alles om draait, maar als ook een deel zoals de dieren en de planten en noem maar op. Maar dan wel met specifieke menselijke eigenschappen en vermogens. We maken deel uit van die natuur, alleen al daarom hebben we alle redenen om zorgvuldig mee om te springen.

Ik denk dat de dood het einde van dit bestaan is, maar ik weet het niet. Er zijn veel vragen waar ik geen antwoord op heb en dat is denk ik ook humanistisch. Leven met onzekerheden. Dat is wel moeilijk. Maar ik kan niet om de hoek kijken. Ik ga uit van wat ik nu beleven en ervaren kan.

Iets anders wat voor mijn gevoel bij humanisten hoort is openheid. Open staan voor mensen die anders leven en denken dan ik. Geen dogma's en vooroordelen. De bereidheid om je oordeel steeds bij te stellen. Dit was zo in het kort wat voor mij humanisme is, (eigenlijk nogal gewoon). Mocht iemand nog vragen hebben, ik ben te bereiken op Tafelstraat 13.

Verenigingen

De Nederlandse Vereniging tot Integratie van Homoseksualiteit COC Stadsgroep Maastricht organiseert voor de 14e maal een groot feest

Pink Party No XIV

op zaterdag 11 februari 1984 in de Dominickerkerk nabij het Vrijthof te Maastricht. Entree f 5,-; leden gratis, vanaf 20.30 uur. Het programma is erop gericht om er meer dan ooit een goed swing-feest van te maken. Op ons feest zullen optreden:

- Tony Delmonte and the Soulsters - een nieuwe Eindhovenese formatie met swingende soul gelardeerd met stukjes rock
- Karpet - de bekende Maastrichtse formatie
- All Sound Disco

Noodkreet

Sta-op

De vereniging Sta-op (Studie en Actie Ontwikkelingsproblematiek) dreigt ten onder te gaan en roept om hulp. Wat is er aan de hand? De kerngroep bestaat uit zeven mensen waarvan nu het grootste gedeelte af dreigt te haken, omdat zij hun activiteiten bij Stap-op niet meer kunnen combineren met hun persoonlijke en studieactiviteiten (stages).

De zittenblijvers zoeken dus nieuw bloed.

Dus als je:

- geïnteresseerd bent in de ontwikkelingsproblematiek,

- zin hebt om je er in te gaan verdiepen,

- zin hebt om af en toe wat te organiseren,

- het belangrijk vindt dat er aan de universiteit aandacht wordt besteed aan ontwikkelingsproblematiek en

- het belangrijk vindt dat er behouden blijft wat Sta-op tot nu toe heeft opgebouwd.

Sta op! Voor verdere inlichtingen kun je komen naar de algemene ledenvergadering (23 februari, 20.00 uur, in het Centrum voor vrede en ontwikkelingsamenwerking, Cortenstraat 4) of bellen naar

Ger Wackers (614372)

Pyt Lucas (16925)

Ronald van der Endt (616967)

Libertijn

Woensdag 22 februari om 20.00 uur in de aula van het hoofgebouw. De tweede lezing zal gaan over de moderne of ook wel klinische homeopathie en zal worden gegeven door Anja Dorren, homeopathisch arts te Maastricht. Toegang: vrije bijdrage (richtbedrag f 3,-).

Ondanks dat de contacten met de onderwijscommissie van de medische faculteit in positieve zin zijn verlopen is er nog altijd geen besluit genomen omtrent subsidie voor de periode vanaf sept. 1983. Dit blok is dus nog niet gefinancierd. Als u het bovenstaande medemogelijk wilt maken, kunt u een bijdrage geven aan of lid worden van 'Libertijn, vereniging voor keuzevrijheid van geneeswijze' door een vrije bijdrage over te maken op Triodosbank 21.21.21.391 of postgiro 26.31.55 t.g.v. Libertijn, Maastricht. Uit deze gelden ontvangt de N.U.G. dan weer financiële ondersteuning. Bedankt.

Activiteitenagenda

Dinsdag 31 januari: Film (SG), „Loulou” (Pialat), Filmhuis, 22.00 uur.

Woensdag 1 februari: „Klavierspelen van Frederike Roth”, (SG), (Handke/Weissgezelschap), Stadschouwburg, 20.00 uur.

Donderdag 2 februari: Lezing (SG), „Communicatieproblemen in relaties”, L. Migerode, Aula, 20.00 uur.

Dinsdag 7 februari: Forumdebat (SG), o.l.v. prof. dr. F. Vorst, „Eerstelijnsgezondheidszorg en politiek”, Aula, 20.00 uur.

Woensdag 10 februari: Promotie, D. Gouma, Aula, 16.00 uur.

Dinsdag 14 februari: Forumdebat (SG), o.l.v. prof. dr. F. Rutten, „Budgetfinanciering in de gezondheidszorg”, Aula, 20.00 uur.

Dinsdag 21 februari: Forumdebat (SG), o.l.v. drs. A. Meijer, „Scenariovorming in de gezondheidszorg”, Aula, 20.00 uur.

Vrijdag 24 februari: Promotie, P. v.d. Waart, Aula, 16.00 uur.

Dinsdag 28 februari: Forumdebat (SG), o.l.v. prof. dr. H. Roscam Abbing, „Begroting van volksgezondheid 1984”, Aula, 20.00 uur.

Woensdag 29 februari: Films (SG), „John Heartfield” en „Synthetischer Film”, (H. Herbst), Aula, 20.00 uur.

Helemaal van deze zijde: „Bewegen op Muziek”, wgens groot succes geprolongerd. Wilmie Lanen (foto) leidt iedere dinsdagavond twee groepen: een van 17.30 tot 18.15 uur en een van 18.30 tot 19.15 uur. Plaats van handeling: het Vijverdal-sportcomplex. Deelname is alleen mogelijk voor houders van een LV&S-sportkaart.

IK WIL EEN BANK DIE DENKT ZOALS IK.

Veel, vooral jonge mensen vinden het prettig als ze weten wat een bank met hun geld uitspookt.

In ons geval is dat eenvoudig uit te leggen.

Wij investeren dicht bij huis, bijvoorbeeld in regionale projecten als culturele centra en ziekenhuizen.

Verder moet je weten dat onze spaarbank een stichting is.

Want dan begrijp je waarom onze leentarieven tot de laagste behoren en onze spaarrentes tot de hoogste.

En het moet je dan ook duidelijk worden hoe het komt dat ons

dienstenpakket zo compleet is.

Daar gebruiken we namelijk onze winst voor.

Vandaar onze grote hoeveelheid kantoren waar je terecht kunt voor alle bankzaken.

En vandaar dat veel jongeren bewust voor onze spaarbank kiezen.

HET KOMBI PAKKET VOOR 16- TOT 23- JARIGEN.

Als je tussen de 16 en 23 jaar oud bent, kun je bij ons het beste beginnen met een Kombi pakket.

Zo'n Kombi pakket bestaat uit een bankgirorekening én de Kombi spaarrekening. Met de eerste kun je betalen, storten en opnemen. Daar krijg je een pasje voor.

Al je inkomsten kunnen naar deze rekening worden overgemaakt.

Je krijgt betaalformulieren om je rekeningen schriftelijk te voldoen en op aanvraag krijg je (Euro) cheques.

Je kunt machtigingen uitschrijven voor automatische betaling van huur, abonnementen etc.

Zo'n bankgirorekening is dus handig, voordelig (alles is gratis, tot en met de portvrije enveloppen) en dikwijls onontbeerlijk.

Op de tweede, de Kombi spaarrekening, spaar je met een hoge rente.

Zonder veel beperkingen of moeilijke konstrukties.

Probleemloos kun je je geld van de ene rekening naar de andere verhuizen. Uiteraard kun je ook automatisch sparen vanaf je bankgirorekening.

Van beide rekeningen ontvang je dagafschriften die je thuis bewaart in een speciale Kombi map.

Ook op zaterdag is het Hoofdkantoor aan de Markt 17-18 en het kantoor in Vroom en Dreesmann te Maastricht geopend.

spaarbank limburg

DE SPAARBANK HOUDT JE GELD DICHT BIJ HUIS

HOOFDKANTOOR: Markt 17-18 Maastricht. Tel. 043 841222. DISTRIKTSKANTOOR: Prinsenhofstraat 3, Venlo. Tel. 077 11555. BIJKANTOREN: Maastricht (18), Amby, Beek, Berg en Terblijt, Blerick (3), Borgharen, Bunde, Cadier & Keer, Eijsden, Gronsveld, Heer (3), Meerssen, Roermond, Sittard (3), Tegelen, Vaals, Valkenburg, Velden, Venlo (3), Venray.

WILD, COOL EN DECADENT

Hoewel het voor een avantgarde-gezelschap niet gebruikelijk is een komedie aan het repertoire toe te voegen, brengt Baal momenteel „Het belang van Ernst“, de briljante verbale komedie van Oscar Wilde, in de Nederlandse theaters. Het stuk werd vertaald door het taalwonder Gerrit Komrij en wordt in een nieuwe inscenering, onder regie van Edwin de Vries, voor het voetlicht gebracht.

Het decor is zeer strak en sober gehouden. Slechts twee meubelstukken, bestaande uit buizen en perspex, staan op het lege toneel. Aan de beide zijden van het speelveld zijn twee spiegelwanden te zien.

Op de planken zijn enkel narcistische ijdeltuiten te vinden, die zichzelf veelvuldig in spiegels bekijken. „Het belang van Ernst“ vertelt het verhaal van twee homoseksuele vrienden die pretenderen verliefd te zijn op twee pittige, doortastende vrouwen.

Het stuk is wel eens omschreven als een satire op geboorte, huwelijk, liefde, dood. Volgens regisseur de Vries draait Wilde de moraal om. „Wilde geeft geen kritiek op alles wat in de samenleving als belangrijk wordt ervaren, maar hij

draait de moraal eenvoudig om zonder er verder op in te gaan. Het huwelijk is een slaapverwekkende toestand, liefde is geen romantische maar een zakelijke aangelegenheid, literatuurkritiek is voor mensen die nooit gestudeerd hebben, het personeel drinkt champagne en geld speelt geen rol.“ Misschien valt Baals benadering wel het beste af te lezen aan de hand van het volgende interview (aangetroffen in het informatiebulletin), dat de regisseur (waarschijnlijk) zichzelf heeft afgenomen; „Waarom speelt Baal dit stuk?“ „In de eerste plaats omdat Baal al tien jaar serieus bezig is het belang van ernst aan te tonen en nu in de gelegenheid is dat onserieus te doen.“

„Maar het past toch helemaal niet in jullie repertoire?“

„Oh, vind je het te klein of te groot?“

„Maar jullie doen toch altijd onbegrijpelijke stukken over maatschappijkritiek en revolutie?“

„Ja, dit stuk is inderdaad revolutionair in zijn onbegrijpelijke maatschappijkritiek.“

„Maar jullie hebben toch een taakstelling?“

„We hebben een taak, stellig.“

Baal speelt „Het belang van Ernst“ op dinsdag 14 februari in de Stadsschouwburg van Maastricht.

„Valt de voorstelling onder muziektheater of meer onder de Handke-Strauss-Bernhardlijn?“

„Deze voorstelling valt niet.“

„Is dat geestig?“

„Nee, snedig.“

„Hoe lang hebben jullie gerepeet?“

„Vier weken.“

„Vier weken?“

„Ja, korter kon ik niet, omdat de meeste acteurs hun tekst maar moeilijk in hun kop krijgen.“

„En waar gaat het stuk over?“

„Nergens over.“

„Maar ben je dan niet bang...“

„Nee. Jij misschien?“

Paul Pinxten

KLOP OP DE DEUR

Maastricht is een stad met meer dan 110.000 inwoners, een stad met een rijke historie, met allure (zo zegt men). Telkens als de naam Maastricht valt, dan duikt ook het predikaat Bourgondisch op voor deze stad. Dat klopt wel voor een gedeelte, namelijk zo lang het om eten, drinken en religie gaat komt men hier goed aan zijn trekken. Massale - en dus succesvolle - manifestaties hebben een carnavalesk karakter. (Zie de Heiligdomsvaart, het jaarlijkse jazz-weekend en het Preuvenemint).

Sowieso beheerst het carnaval het stadsleven zes van de twaalf maanden. In de resterende maanden duikt herhaaldelijk nog het lied 'Mestreech is neet breit, maar laank' op, in de échte Mestreechse etablissementen. Maastrichtse cultuur op zijn smalst.

Afwijkende culturele evenementen worden argwanend bekeken en het komt geregeld voor dat het stadsbestuur roet in het eten gooit door de vereiste vergunning te weigeren. Een vorig jaar gepland popfestival boven op de St. Pietersberg kon niet doorgaan omdat, aldus het college van B en W, het leefklimaat te veel risico's liep. Bedoeld werd dat jongeren niet alleen luidruchtig konden zijn, maar daarnaast ook beslist de omgeving zouden vervuilen.

De tent van De Internationale Nieuwe Scène bleek niet mooi genoeg te zijn om 'Europa's mooiste plein' te sieren, (is het Vrijthof - die kale betonnen vlakke - nu werkelijk zo mooi?). Een van de twee (!) nachtcafés wordt momenteel met sluiting bedreigd. Tot zo ver enkele voorbeelden van boycotacties. Is Maastricht het Roomse dorp met een allesregelende koddebeier of inderdaad een stad met allure?

Tegen de verdrukking in worden er toch nieuwe initiatieven aangedragen. Onlangs presenteerde een groep jongeren de idee om Maastricht meer 'schwung' te geven. De jonge Maastrichtenaars verenigd in een stichting, met de sierlijke naam 'Kwikzilver Producties', willen regelmatig popgroepen naar Maastricht halen. De bedoeling is ook het publiek actief bij het gebeuren te betrekken. Zaterdag 21 januari vond de tweede 'kwikzilver'

avond in de Dominikanerkerk plaats.

Voor deze gelegenheid was de Eindhovense tienmans formatie Toni Delmonte and the Soulsisters aangetrokken. Hoewel de organisatie van deze avond nog het een en ander te wensen over liet en de akoestiek in de Dominikanerkerk allesbehalve optimaal is, had de start van dit Kwikzilverinitiatief veelbelovend genoemd worden. Een andere ondernemende groepering, Kollektief KLOP, wil meer dan popconcerten organiseren. Bij het ter perse gaan van dit nummer heeft KLOP de eerste activiteit achter de rug. Zaterdag 27 januari werd in de (alweer) Dominikanerkerk een avond verzorgd met medewerking van een aantal Limburgse talenten op het muzikaal- en kleinkunst gebied. Het kollektief is van mening dat er in Maastricht te weinig gebeurd vanuit een 'vernieuwende invalshoek' en steekt een beschuldigende vinger uit naar het stadsbestuur. Volgens KLOP is er helemaal geen sprake van een cultuurbeleid. KLOP wil naast het organiseren van popconcerten onder meer het politiek café nieuw leven inblazen en literaire middagen organiseren. Helemaal ideaal zou het zijn, aldus het kollektief, wanneer men daarbij kon beschikken over een heus theaterterrein. Een beetje jaloers wordt gekeken naar het Sirkel-theater in Sittard.

Op 12 februari, een zondag, vindt er in het Citycentrum een forumdebat plaats o.l.v. dhr. Struiker-Boudier. De ochtend, die om 11 uur van start gaat, dit gebeuren komt tot stand in samenwerking met Amnesty International en de Rechtenfaculteit van de Rijksuniversiteit Limburg. e mensenrechten staan centraal tijdens dit debat, met name de mensenrechten in Nederland. He Kollektief KLOP heeft inmiddels ook contacten aangeknoopt met de organisatie van het Amsterdamse Festival of Fools. Het ligt in de bedoeling enkele onderdelen van dit festival komende zomer naar Maastricht te halen.

Het is te hopen dat al deze plannen ook werkelijke zoden aan de dijk zetten. Zou het opsteken van een kaars helpen?

Paul Pinxten

Van Morrison speelt op 11 februari in de Rodahal in Kerkrade.

VAN THE MAN MORRISON

Van Morrison is een oud en beproeft recept. Vijftien jaar na de formatie van Them is hij nog steeds muzikaal actief. De laatst verschenen langspeelplaat (de vijftiende!) „Inarticulate Speech Of The Heart“ getuigt wederom van vakmanschap.

Van Morrison is van origine een Rhythm&Blues muzikant, maar de laatste tien jaren zijn in zijn solo-LP's steeds meer jazzinvloeden geslopen.

Er zijn maar weinig mensen in de popmuziek te vinden die een dergelijk breed en indrukwekkend scala van hun muzikale mogelijkheden in de loop der jaren hebben getoond. Van blijft een in zichzelf gekeerd personage, gesteld op privacy, die zelden interviews geeft. Hij prefereert zo alleen mogelijk te werken en raakt snel geïrriteerd door onkunde van anderen.

Ook op de planken kan hij zich ten opzichte van zijn publiek humeurig gedragen. Hiervan kunnen de mensen die zijn vorige concert in deze provincie hebben meegemaakt, getuigen. (Laat de flitslampjes maar thuis.) In zijn beste doen zal Van zorgen voor een life-performance die u de rillingen over de rug zal laten lopen. Morrison, die zelf gitaar, harmonica en saxofoon speelt, wordt tijdens zijn komende concert in Kerkrade gesteund door een uitgebreide backingband. Naast recent materiaal zullen ongetwijfeld enige klassieken uit zijn oeuvre te horen zijn zoals: Gloria, Tupelo Honey, Moon-dance, Domino, Bright side of the street, Wavelength en Cleaning windows.

Paul Pinxten

Agenda

Stadsschouwburg

Vrijdag 3 en zaterdag 4 februari om 20.00 uur: „De zoon van Louis Davids“ musical van Gerben Hellinga en Jacques Klötters met o.a. Johan Ooms, Jenny Arean, Lex Goudsmit en Karen Bloemen.

Zaterdag 4 februari om 23.00 uur in het Theatercafé: Annemiek van Klerken en Jan van Dongen met een Brecht-Eisler-Weill programma (gratis).

Dinsdag 7 februari om 20.00 uur: „Adam in Ballingschap“ door het Publiekstheater.

Woensdag 8 februari om 20.00 uur: „Twelfth Night“ door Cherub Company London (Engelstalige voorstelling i.s.m. The British Council).

Donderdag 9 februari om 20.00 uur: „Oblique“ door Shusaku and Dormu Dance Theatre.

Vrijdag 10 en zaterdag 11 februari om 20.00 uur: „Deel 2“ door Paul van Vliet.

Vrijdag 10 en zaterdag 11 februari om 23.00 uur in het Theatercafé: „Girouette“ door Judith Hamer, dansprogramma (gratis).

Dinsdag 14 februari om 20.00 uur: „Het Belang van Ernst“ van Oscar Wilde door toneelgroep Baal.

Filmhuis Maastricht

Donderdag 2 tot en met woensdag 8 februari om 20.00 uur: „Dood in Venetië“ van Visconti.

Donderdag 2 tot en met zondag 5 februari om 22.00 uur: „Prénom: Carmen“ van Godard.

Donderdag 9 tot en met woensdag 15 februari om 20.00 uur: „Chambre en ville“ van Demy.

Donderdag 9 tot en met zondag 12 februari om 22.00 uur: „The Third Man“ van Reed.

Podium Posjet (Vijverdal)

Donderdag 2 februari om 20.15 uur: Dirk van Esbroek, Juan Masondo en Alfredo Marcussi met „De geschiedenis van de Tango“ (theater).

Dinsdag 7 februari om 20.15 uur: „Les vacances de Mr. Hulot“, een film van Tati.

Donderdag 9 februari om 20.15 uur: „Eva Bonheur“ van Herman Heyermans door toneelgroep Maastricht '46.

Dinsdag 14 februari om 20.15 uur: „Toestanden“, een film van Het Werktheater“ (gratis).

Studium Generale

Donderdag 2 februari om 20.00 uur in de aula RL: „Communicatiepatronen in relaties“, een lezing door Lieve Migerode.

Dinsdag 7 februari om 20.00 uur in de Aula RL: „Eerstelijnsgezondheidszorg en politiek“, een forumdebat o.l.v. F. Vorst.

Dinsdag 14 februari om 20.00 uur in de Aula RL: „Budgetfinanciering in de gezondheidszorg“, een forumdebat o.l.v. A. Meijer.

Kunstcentrum

Limburg, Bassin 21

Werk van Wessel Couzijn, Piet Killaars, Schinkishi Tajiri, Theo Kuijpers, Sief van Pol, Harrie Vromen, Tine v.d. Weijer.

Zondag 12 februari om 16.00 uur: concert door Tonie Ehlen en Peter Kokkelman.

Grafische Werkplaats Putepeel 30

Tentoonstelling van grafisch werk gemaakt in 1983

De Kapel (Kombi Maastricht)

Zaterdag 11 februari: The Nightingales (Engelse New-Wave).

Rodahal (Kerkrade)

Zaterdag 11 februari: Van Morrison.

Na vijven

De Privéchauffeur

„Tsja, hoe gaat dat, hoe kom je aan zo'n baantje. Ik weet het eigenlijk niet, ik heb er tenminste niet mijn best voor hoeven te doen. Er komen wel eens telefoontjes bij de universiteit, beneden bij de balie, of er geen mensen zijn die iets willen doen. Zo is dat twee jaar geleden ook gegaan voor dat pakketjesbedrijf op vliegveld Beek. Ja, daar heb ik ook nog voor gereden. Midden in de nacht op en neer naar Parijs om daar pakketten kranten af te leveren. Maar vorig jaar hoefden ze me daar niet meer. Daarna werd ik opgebeld of ik niet met een paar anderen wilde gaan rijden voor een accountantsbureau hier in Maastricht. Dat doen we nu met z'n vijven. We rijden dan voor drie mensen, in hun auto's, een Volvo, een Jaguar en een Buick. Het is werkelijk heel mooi”. Peter-Paul Andriessen, derdejaars student medicijnen, lacht. „Het is echt prachtig. Dan word je opgebeld, of je peddelt op je fietsje naar het bureau, en dan kruip je achter het stuur van die wagen. Die kerels gaan achterin zitten, lezen even hun krantje en gaan dan aan het werk. Ze zitten wat in hun

dictafoon te babbelen, offertes voor allerlei bedrijven of zoiets, driekwart van wat ze zeggen zijn bedragen, cijfertjes en getallen. Ik zoef ze dan naar een aandeelhoudersvergadering in Utrecht. Soms ook wel naar Parijs, ja. Of ik er representatief uit moet zien? Nou ja, ik hoef niet in blauw livrei, met een pet op of zo, maar ik zorg wel dat ik er een beetje netjes uitzie, geen koffievlekken op je broek. Maar Focco, één van de vijf, zei laatst dat hij toch geen spijkerbroek aantrekt. Kijk, dat is een graadje hoger. En deuren voor de heren openhouden doe ik al helemaal niet. De sfeer is trouwens toch niet zo vreselijk formeel. Als je hem dan in bijvoorbeeld Utrecht hebt afgezet, en je moet 'm aan het eind van de dag weer ophalen, dan mag je in de tussenliggende tijd doen wat je zelf wilt; je gaat in een café zitten of wat eten of voor hun part naar de film, en dat kan je dan allemaal declareren. Je krijgt je uren dan óók nog gewoon doorbetaald.”

Zwart?

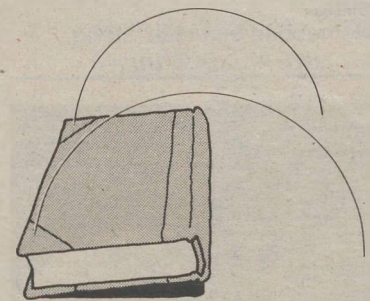
„Nou, je kan natuurlijk op je vingers natellen dat het niet

helemaal wit is, laten we zeggen: grijs. Die accountants zijn daar natuurlijk slimme jongens in. Wij worden betaald „Voor Verrichte Werkzaamheden”, één of andere duistere belastingterm. Dat betekent dus dat het niet echt zwart is. Of er wel eens rare dingen gebeuren? Nou ja, wat heet raar. Peter – een andere collega – heeft vorig jaar op weg terug uit Parijs wat krasjes in een Buick gereden. Je kan je wel voorstellen wat dat betekent voor een auto van zo'n 70 mille. Peter is daarna opgehouden met rijden. Nou ja, hij wás tijdens die rit ook al wel oververmoeid hoor.

En die accountants zijn echt geschikte kerels, hoor. Want die man waar ik voor rijd weet dat mijn ouders in Bunnik – vlak bij Utrecht – wonen, en als we dan naar Utrecht rijden, dan rijd ik naar huis, stap daar uit, hij neemt de auto mee naar Utrecht, en komt me aan het eind van de dag weer ophalen. En in de tussentijd heb ik lekker bij mijn moeder gezeten, beetje kletsen, koffie drinken, wat studeren. Allemaal in de baas z'n tijd, ja.”

Peter-Paul Andriessen

„Na Vijven” is een serie met portretten van mensen die buiten hun studie of werk op de universiteit, een interessante hobby of bijverdienste hebben. Weet of bent u zo iemand? Neem dan contact op met Observant, toestel 319, of kom even langs!

MA LAISE

Herfstsport

„Met mevrouw Laise van de firma Laise, gespecialiseerd in nietsdoen, wat is er van uw dienst?”

„BERTRAMMETJE!!”

Sorry, ja het spijt me, ik zal voortaan wat zachter schreeuwen. Maar ik vond het zó heerlijk om je stem te horen! Waar zit je toch, jongen? Je bent alsmáar weg, pa en ik zien je nooit meer...?”

Thuis gestudeerd ja, en toen?”

„Wát? OOSTENRIJK, ik bedoel Oostenrijk, wat moet je daar dan? Om te studeren kan je toch ook hier blijven?”

„Vakantie? Hoe kom jij op vakantie? Jij studeerde toch? Waar kan jij een vakantie midden in de winter van betalen, nou kom jong, waar haal je dat geld vandaan, als het van Heineken of een afpersingzaak met dysenteriegarnalen is, dan wil ik je nóóit meer zien! Nou? NOU?”

„Stukjes in het blaadje? En daar krijg jij zóveel geld voor dat je...”

„Wat zeg je me nou, wát doe je daar in de sneeuw?”

„Lang lopen? Nou vraag ik je! Ik zou me daar wel gék zijn om honderden gulden neer te tellen zodat ik eindelijk eens lang kon lopen. Trouwens, elke vrijdag loop ik éinden over de markt hier, daarvoor hoef ik niet weg uit Maastricht.”

„(zucht) ...ja, ik weet het, ik zal het wel weer verkeerd hebben begrepen. Hoe heet het dan wél...?”

„Lang-Lau-Fun. En, is het fun?”

„Zoiets als errobik dus. Je zweelt je te pletter en je komt bijna niet van je plaats. Ik hoor het al, da's niks voor mij.”

„Glijjen? Maar jochie, als je wilt glijden, dan moet je gewoon hier in Nederland blijven. Niks wintersport, lentesport, zomersport, herfstsport, ons landje is er uitgekiend voor!”

„Hoe ik dat bedoel? Nou, er is altijd wel iets om te glijden: bananeschillen, een drol, natte afgevallen bladeren – haha, herfstsport! –, de glijbaan in de speeltuin, een nachtvorstje in april. Jij bent echt gék dat je daarvoor vakantie hebt. En nóg 's iets...”

„OOO! Is bellen uit Oostenrijk niet even duur als uit Meerssen, nou... (klick)

Bomen over bossen

Ooit een boom alleen gezien in het bos?
Waarom vliegen bomen voorbij langs de autoweg en blijft een bos langzaam staan als je er over heen vliegt?

Waarom ontsnappen bomen als de boswachter de biezen neemt?

Waarom kun je een bos niet zien als je achter een boom staat?

Ooit een houtblok horen schreeuwen in de open haard?

Is een boom bang als er een hond aan vastgebonden wordt?

Wie heeft Roodkapje voor het laatst gezien?

Waarom valt een vliegtuig van de hak op de tak en brandt een boom nooit alleen?

Roodkapje?

Hoezo is een boom van een vent en een uil van het bos?

Ruikt een bos bloemen lekkerder dan een holle boom?

Het juiste antwoord is:
bomen zijn bedrog.

Met andere woorden: zonder bomen staat een bos nergens.

Raph & 100.000

